

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๔๐

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ขอเปิดประชุมครับ อันนี้อาจารย์ศุภชัยทำมา
ใช้ไหมครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ครับ ทางฝ่ายเลขาของชุดผมทำมาครับ

ประธาน : ที่อาจารย์จะแก้ ให้เขาแก้เลยได้ไหม

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ได้ครับ ผมประสานให้เขาแก้แล้วครับ

ประธาน : แก้เลย ที่นี้ที่ไปทำ graphic ผมจะได้ส่งตัวฉบับที่สมบูรณ์

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ครับ ขออนุญาตท่านประธานเรียนหารือนิดหนึ่งด้วย
นะครับ คือตรงที่เป็นตัวเว็บไซต์นะครับ ที่เขียน <http://cdc.parliament.go.th> นี้ผมเพิ่งทราบ
เมื่อสักครู่นี้เองนะครับ เขาเพิ่งรายงานว่าตัวเว็บไซต์อันนี้ไม่ใช่เว็บไซต์ของรัฐสภา อันนี้เป็นความ
เข้าใจของผมนะครับ เข้าใจว่าเป็นเว็บไซต์ที่กรมการร่างรัฐธรรมนูญสมัยท่านอาจารย์บวรศักดิ์
กรมการยกร่างเข้าเอาไว้ แล้วก็ใช้ต่อกันมา คราวนี้ก็เลยได้บอกให้ทางฝ่ายเลขาไปเช็กดูว่า
ตอนนี้ ownership เป็นของสภาไหม แล้วก็คนที่ เป็น admin เป็นของเราไหม แล้วก็ต้องดูใน
เรื่องของ security ด้วยครับ เพราะว่าถ้าแน่ใจแล้วว่าอันนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของเราทั้งหมดก็
จะได้ส่งออกไปได้เลย แล้วก็ประเด็นเรื่องของ security ว่าเกิดพอเราเริ่มเปิดออกไปแล้ว บางทีมัน
จะมีคนมา hack ครับ เราก็ต้องเริ่มสร้างมาตรการป้องกันแล้ว เพราะผมไม่รู้ว่าตอนที่เขาสร้าง
เว็บไซต์ตัวนี้เขาใช้โปรแกรมอะไรสร้าง คือถ้ามันเป็นโปรแกรมประเภทที่เหมือนโปรแกรมฟรี มัน
จะ hack ง่ายครับ คราวนี้วันนี้เมื่อประชุมทางอนุกรรมการเนื้อหาเสร็จตอนใกล้ ๆ บ่ายโมงนี้ครับ
ก็เลยบอกกับ ผบ. นาถะว่าน่าจะเชิญ ผบ. อรุณที่ดูแลนี้มาในที่ประชุมด้วย จะได้ว่าถ้าตรงนี้เป็น
อันที่เรามี control เราจะได้ปล่อยอันนี้ออกไป และเดี๋ยวเรามาทำการตัดเอาข้อมูลที่ไม่จำเป็น
ออกไป เช่น ข้อมูลตั้งแต่สมัยอาจารย์บวรศักดิ์นี้จะต้องตัดออกไปให้หมด และเราเดี๋ยวจะจัด
structure ของเว็บไซต์ใหม่เพื่อให้คนเข้ามาดูได้ง่าย ๆ ครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : แล้วเราจะรู้ผลเมื่อไร

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ก็ไม่ทราบคุณอรุณมาหรือยังครับ

ประธาน : เชิญ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : เรียนที่ประชุมนะครับ ผม อรุณ ลายผ่องแผ้ว นะครับ
รับผิดชอบเกี่ยวกับการดูแลเว็บไซต์ แล้วก็การนำข้อมูลขึ้นในเว็บไซต์ของคณะกรรมการร่าง
รัฐธรรมนูญครับผม คือในตัวเว็บไซต์ของ cdc.parliament.go.th อันนี้จะเป็นเว็บไซต์ของ
สำนักงานเรา คือจะมีการดูแลร่วมกัน ๒ ฝ่ายก็คือว่าทางสำนักสารสนเทศจะเป็นคนดูแลในเรื่อง
ระบบทั้งหมดของเรา ส่วนในกรณีข้อมูลที่จะนำขึ้น ทางฝ่ายผมจะเป็นคนรับผิดชอบในการ up
ข้อมูลขึ้นทุกอย่างนะครับผม แล้วก็เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการ hack ข้อมูลนี้ ทางสำนัก
สารสนเทศคือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของเราจะเป็นคนดูแลทั้งหมด แล้วก็ส่วนกรณี
ที่เป็นข้อมูลของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งอันนั้นจะอยู่อีกที่หนึ่ง ไม่ได้อยู่ในนี้ครับ
ผม คือในนี้ที่มีอยู่ใน cdc.parliament.go.th จะเป็นข้อมูลในชุดของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ในชุดปัจจุบันทั้งหมดครับผม

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็ตรงตามที่อาจารย์ศุภชัยต้องการแล้วนะครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ครับ ถ้าเป็นอย่างที่คุณอรุณพูดก็น่าจะไม่มีปัญหา
อะไร แต่ว่าเดี๋ยวอาจจะต้องขอ คุณอรุณเดี๋ยวเลิกแล้วนั่งคุยกันนิดหนึ่ง เพราะว่าเผื่อจะได้ดูว่า
ตรงเนื้อหาหน้าเว็บไซต์จะต้องปรับอย่างไรบ้าง

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ได้ครับผม

ประธาน : เมื่อเข้าที่อาจารย์ส่งเพลงฉายไปให้เปิดไม่ได้ครับ มันเป็นเพราะว่า
ระบบมันคนละระบบหรือเปล่า ไร้โทนได้ แต่เพลงฉายไม่ได้ เปิดแล้วมันก็มีด นี่มันจะเป็นอย่างนี้

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ตัว ๓ นานี้ครับ มัน ๕ นาที เพราะฉะนั้นขนาด
ของมันจะใหญ่มาก

ประธาน : ใหญ่ เมื่อเข้านี้มัน download นี้ผมต้องใช้เวลาถึง ๒๕ นาที ๓๒ ล้านไบต์
นั่งรอมัน พอมัน download เสร็จหมดเรียบร้อยเปิดไปแล้วเป็นอย่างนี้

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : กำลังหาวิธีอยู่ครับ

ประธาน : มันเตือนครับ มันบอกว่าคุณ ควรจะใช้ WiFi เพราะว่ามันจะถูก
charge เยอะ ผมก็ยอมถูก charge

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ครับ กำลังหาวิธีกันอยู่ครับว่าทำอะไรถึงจะให้มันแตะได้ง่าย ๆ แล้วก็ดูได้เลย

ประธาน : เอาแบบเดียวกับรำโทน จะได้ส่งต่อ ๆ ไปได้ เห็นว่าเมื่อเข้าวิทย์ ๑๐๑ เอาไปออกแล้ว คราวนี้อันนี้จะให้ผมส่งไปให้คุณแอนก่อนไหม หรือจะให้รอฉบับสมบูรณ์พร้อม

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ผมเองก็ยังไม่ได้อันสุดท้ายเลยครับ เดี่ยวขอรอแป็บหนึ่งก็แล้วกันครับ ช่วงกลางวันนี้เดี๋ยวผมดูอีกที

ประธาน : ได้ เมื่อคืนผมไปพบคนที่เขาจะแต่งเพลงกับหัวหน้าเขามาแล้ว ได้ความว่าอย่างนี้ครับ คุณจินตหราณีพรรคพวกผมเขาเป็นคนสร้างขึ้นมาก แล้ววันหนึ่งเขาก็หยุดกิจการเขาก็เลยอนุญาตให้คุณจินตหราไปทำงานให้ RS โดยไม่มีเงื่อนไขผูกพัน เพียงแต่ว่าตกลงกันไว้ว่าจะไม่ไปร้องให้กับคนค่ายอื่น แต่ว่าสำหรับกรณีนี้เขาถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัว เขามาทำให้ได้ แล้วก็คนที่เขาเคยเป็นผู้อุปถัมภ์จินตหรา มา เขาก็ไปหาคนเขียนเนื้อกับวงดนตรีมา แล้วเขาก็ออกสตางค์ให้ ผมก็บอกโอเคครับไปก็แล้วกันเท่าไรก็ไม่รู้ ก็ไปเล่าให้เขาฟังแล้วว่า ๑. ใน ๓-๔ เพลงนั้นมีเรื่องเกี่ยวกับอะไร ๒. เราต้องการให้เขาบรรยายในเรื่องอะไร ผมก็เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพ เรื่องการศึกษา เรื่องสาธารณสุขอะไร ก็แสดงว่าเขาทำงานมา เขาก็ถามแล้วเรื่องนั้นละ เรื่องนี้ละ อะไรอย่างนี้ ผมก็บอกวาก็โอเค ก็ไปดูแล้วกันว่าจะเหมาะสมอย่างไร เขาก็บอกว่าเขาจะทำเป็นเพลงในลักษณะที่มันสนุกตื่นเต้นแล้วก็จะใช้ภาษาท้องถิ่น แต่ภาษาท้องถิ่นแบบที่คนอื่นฟังได้คือไม่เอาภาษาท้องถิ่นแบบลึกซึ้งเหมือนอย่างเพลงทางเหนือ เพลงทางเหนือนี้เราฟังไม่รู้เรื่อง เขาใช้ศัพท์ลึกมาก แต่อันนี้เขาจะใช้แบบคนภาคกลางก็ฟังได้ เพียงแต่จะมี เช่น คำว่า ไม ก็อาจจะเป็นบั้งอะไรอย่างนี้ แล้วก็บอกว่าโอเคอย่างนั้นได้ และเขาก็บอกว่าอาทิตย์หน้าเขาจะเอาเอาเนื้อมาให้ดู พอดีจินตหราอยู่ฝรั่งเศส จะกลับมาสิ้นเดือนก็คงจะได้ อีกสัก ๒ อาทิตย์คงได้ทีนี้ก็เหลือเพลงวัยรุ่นรุ่นใหม่ ที่จะไปทำอีกอันหนึ่ง

นางจรี วิจิตรวาทการ : เนื้อหาจะให้คณะจัดทำเนื้อหาดูก่อนดีไหมคะ แล้วก็ให้ทำอันนั้นก็คงจะเร็ว ไม่ช้าค่ะ แต่ผ่านชุดนี้ก่อน เนื้อหาให้ทางนี้ดูแล้วก็ค่อยมาที่ชุดใหญ่ณะคะ ที่นี้วันนี้ท่านประธานคะ คือเมื่อ ๒ อาทิตย์ก่อนดิฉันเคยถามว่าเอกสารของเราให้กลุ่มสตรีที่เขาไปอบรมผู้หญิงด้วยกันเองมีเป็นครู ก ครู ข คล้าย ๆ อย่างนี้คะ เขาลงไปแล้วก็ไปพูดเรื่องสตรี เขาก็นินดีที่จะคุยเรื่องรัฐธรรมนูญด้วย เพราะฉะนั้นเดี๋ยวเขาจะมาขอรับนะคะ ไม่ทราบที่เราควรจะให้เขา

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ชุดเล่มที่ ๑ เล่มที่ ๒ กับแผ่นพับตีใหม่คะ ให้เขาเอาไป ไม่แนใจว่าเรามีให้เขาเป็นจำนวนเพียงพอ หรือว่าจะให้เขาไปพิมพ์เอง

ประธาน : เขาต้องการเท่าไร

นางจรี วิจิตรวาทการ : เขาก็คงต้องการเยอะเหมือนกันคะ เขาบอกเป็นร้อย ๆ ชุด

ประธาน : เป็นร้อย นึกว่าเขาเป็นหมื่น ถ้าเป็นร้อยคงพอมิ ตอนนี้อย่าสั่งพิมพ์เท่าไร ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ไซ้ใหม่ตอนนี้

นางจรี วิจิตรวาทการ : คือร้อยแล้วเขาไปกระจายต่อคะ

ประธาน : ทั้ง ๓ เล่มไซ้ใหม่ ก็มาเอาไปก็ได้

นางจรี วิจิตรวาทการ : มาเอาไปได้ไซ้ใหม่คะ

ประธาน : ได้

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่ว่าพอเขาลงไปประดับ ข ค เขาต้องไปทำเอง เราไม่ได้ให้ เราให้แต่เฉพาะ ก นะคะ ขอขอบคุณคะ

ประธาน : แผ่นพับที่พูดกันถึงเมื่อสักครู่นี้ อันนี้ไซ้ใหม่ที่ว่าจะพิมพ์ ๑๗ ล้านแผ่น

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ไซ้ครับ ท่านประธาน

ประธาน : เราพิมพ์เองหรือใครพิมพ์

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : กกด. เป็นคนพิมพ์ครับ

ประธาน : กกด. เป็นคนพิมพ์ อันนี้หรือ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : แต่เวลาที่เขาพิมพ์ มันจะเป็นเอกสาร ๑๒ หน้า นะครับ มันจะรวมอยู่ในชุดเอกสารที่มีอยู่ ๑๒ หน้า แล้วก็เอกสารของเราจะอยู่ในหน้า ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ รวม ๖ หน้าครับ หน้าแรกจะเป็นเอกสารอธิบายเรื่องการทำประชามติ แล้วก็ยังมีอีก ๒ หน้า จะเป็นเรื่องของคำถามพ่วงนะครับ

ประธาน : และตัววางรูปอะไรพวกนี้ คณะของอาจารย์ศุภชัยทำมาไซ้ใหม่ หรือ กกด. เขาทำ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : เราเป็นคนทำครับ

ประธาน : เราคนทำ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : แต่ว่าของจริงมันจะไม่ได้ออกมาเป็นกระดาษอย่างนี้ มันจะเป็น A5 ครับ A5 ก็คือ A4 พับครึ่งครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นวพร ๑/๕

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ก็เท่ากับอันนี้ใช่ไหม

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ใช่ครับ

ประธาน : เท่ากับเล่มของเราหรือ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ครับ แล้วก็ตัวจะใหญ่ขึ้น ตัวจะเป็นแบบ ๑๘ point
ครับ จะอ่านง่ายขึ้น

ประธาน : อย่างนั้นอาจารย์ช่วยแก้ไขมันสมบูรณ์แล้วก็จะได้ส่งให้เขาไปเดียว

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ได้ครับ

ประธาน : อาจารย์ชาติชายไปประชุมหรือไปไหน

นายเกียรติชัย ฦ นคร : สนช. ครับ เดี่ยวมาครับ ไปประชุมกับ สนช. ครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ คือเอกสารที่ว่า ๓ ชุดนี้ถ้าจะขอรับเลย
ได้ไหมคะ เดี่ยวเขาอาจจะมา ตัวแทนขององค์กรได้ไหมคะ

ประธาน : ก็ร้อยชุด เอาที่ร้อย

นางจรี วิจิตรวาทการ : ขอคุณค่ะ

ประธาน : ของคุณนรชิตประชุมเป็นอย่างไรบ้างครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ เมื่อเช้าทาง
คณะอนุกรรมการทั้ง ๓ คณะได้ประชุมกันนะครับ คืออนุกรรมการประชาสัมพันธ์ของท่านชาติชาย
อนุกรรมการเนื้อหาของท่านศุภชัย และคณะอนุกรรมการติดตามนะครับ และมีท่านอนุกรรมการ
จากอีก ๒ คณะซึ่งเป็นคนนอกก็มาประชุมกับเราด้วย ก็ประสานกัน จุดใหญ่ก็คือเรื่องของการที่จะ
ประชุมร่วมกันในอนาคตซึ่งก็คิดว่าควรจะเป็นระยะนะครับ ซึ่งคุณภักดิ์ก็แนะนำว่าหลาย
ส่วนนี้จะเกี่ยวกับคณะอนุกรรมการผลิตสื่อของท่านภักดิ์ด้วยก็น่าจะพิจารณาให้มาร่วมด้วยเป็น
ทั้ง ๔ คณะเลยนะครับ ก็คุยกันว่าเมื่อไรจะเหมาะสม ก็เสนอว่าน่าจะเริ่มลองดูสัปดาห์ละครั้งก่อน
แต่สำหรับสัปดาห์หน้าก็ติดขัดใน ๒ ส่วนนะครับ ส่วนหนึ่งของท่านอาจารย์ศุภชัยท่านก็มีนัด
วันจันทร์อยู่แล้วที่จะพบกับทางฝ่ายสื่อดิจิทัล แล้วก็ทางเจ้าหน้าที่ของสภาที่ดูแลเรื่องเว็บไซต์
และเมื่อไหร่ที่ท่านอาจารย์ชาติชายก็บอกว่าในส่วนของการลงพื้นที่ที่จะไปช่วยดูแลเรื่องครู ก
อบรมครู ข นั้น ทางกระทรวงมหาดไทยเมื่อวานก็ได้ออกวิทย์ไปแล้ว มีหนังสือออกไปแล้ว
และก็คิดว่าหลายจังหวัดก็สามารถปรับกำหนดการได้ว่าเดิมที่จะประชุมอบรมครู ข ให้เสร็จภายใน
๓๑ พฤษภาคม ก็ให้เลื่อนไปอีก ๑ สัปดาห์ ให้ไปเสร็จในวันที่ ๗ เพราะฉะนั้นก็มีความเป็นไปได้ว่า

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

สัปดาห์หน้าทั้งต้นสัปดาห์และปลายสัปดาห์นี้ทางกระทรวงมหาดไทย โดยจังหวัดต่าง ๆ ก็จะจัดการฝึกอบรมครู ข ซึ่งหลายคนก็คงจะไปร่วมกับเขาด้วยนะครับ เพราะท่านชาติชายก็บอกว่าทางกระทรวงมหาดไทยเขาก็มีปัญหายุ่งยากหนึ่งตรงที่ว่า เราขอให้เลื่อนแล้ว ทุกวันที่ ๓๐ เขาจะมีการประชุมหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดของเขาเป็นประจำอยู่แล้ว และวันที่ ๓๑ วันถัดไปวันอังคาร ก็จะเป็นการประชุมของระดับอำเภอ ส่วนราชการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเขาก็กำลังปรับอย่างไรก็ตามทางกระทรวงมหาดไทยสัญญาว่าภายในวันพฤหัสบดีจะสามารถส่งรายชื่อจังหวัดต่าง ๆ พร้อมกำหนดการให้เราดูได้ว่าจังหวัดต่าง ๆ จะจัดเมื่อใด รวมทั้งได้ขอให้ทางแต่ละจังหวัด ครู ก นี้ประสานกับทาง กรธ. ที่ดูแลกลุ่มจังหวัดเหล่านั้น ทราบว่าทางภาคอีสานตอนใต้ก็ได้มีการหารือมาแล้ว มายังท่านประพันธ์ นี่คือตัวอย่างนะครับ เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็เลยมีมติว่าอย่างนั้น ประชุมกันวันศุกร์ที่จะถึงนี้อีกครั้งหนึ่ง วันที่ ๑๑ ครับ แล้วก็ได้รับเรื่องกำหนดการไปอบรมครู ข ในสัปดาห์หน้าด้วย

อีกประเด็นหนึ่งที่คุยกันในการประชุมของ ๓ อนุกรรมการก็คือในส่วนของการที่จะแก้ไขเรื่องข้อบิดเบือนต่าง ๆ นะครับ ก็ได้เล่าให้ฟังว่าในส่วนของการศึกษานี้ก็กำลังรอประเด็นที่คุณปรกรณ์จะกรุณากร่างให้เพื่อคณะอนุกรรมการติดตามประสานต่อไป ผมขอโทษที่ กระโดดข้ามไปเรื่องการเดินทางไปต่างจังหวัดนะครับ คิดว่าภายในวันศุกร์นี้ก็คงสามารถกำหนดได้ว่าแต่ละกลุ่มจะไปเมื่อใด รวมทั้งมีการเสนอให้มีการตั้งผู้ประสานงานของแต่ละกลุ่มซึ่งมาจากเจ้าหน้าที่รัฐสภา ซึ่งจะต้องดำเนินการช่วยเหลือเราในเรื่องการจองการเดินทาง เรื่องที่พักต่าง ๆ นะครับ ในส่วนนี้ก็คิดว่าภายในวันศุกร์คงจะสามารถกำหนดได้ชัดเจนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : กลุ่มนี้คือกลุ่มจังหวัดหรือกลุ่มภาคที่เราคุยกันเมื่อวาน

นายบรรชิต สิงหเสนี : ที่คุยกันเมื่อวาน ตอนนี้อยู่จะเป็นลักษณะของกลุ่มจังหวัดมากกว่าครับ

ประธาน : ก็ต้องเป็น ๙ กลุ่ม

นายบรรชิต สิงหเสนี : ก็อาจจะไม่ถึง ๙ กลุ่ม เพราะว่าเราก็คุยกันไว้แล้วด้วยคือว่าอยากจะให้ไปกันมากกว่าแค่ ๒ คน เพราะฉะนั้นก็ต้องรอฟังจากทางท่านชาติชายที่ได้ list มาจากทางกระทรวงมหาดไทย เพราะได้ขอให้เขาคำนี้ถึงว่าเป็นไปได้ไหม ในกลุ่มเดียวกันจะสามารถจัดให้เหลื่อมกันที่เราจะสามารถเดินทางต่อเนื่องกันได้ หมายความว่าไปที่ก็ได้ที่ละหลายจังหวัดครับ ที่ยกตัวอย่างไว้ที่อาจารย์ชาติชายได้ชี้แจงทางโน้นไป ก็คืออาจจะเข้าป้าย

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

หรือวันหนึ่งแล้วค้าง แล้วอีกวันหนึ่งไปอีกที่หนึ่งครับ อันนี้ยังไม่เคลียร์ครับ เพราะยังไม่ทราบว่า ในที่สุดแล้วเขาจะจัดออกมาเป็นในรูปไหนครับ

ประธาน : คือถ้ายังคงกลุ่มจังหวัด ๙ กลุ่มอย่างนั้น แล้วจะไปแบบนั้น มันก็ไปได้ แค่คนสองคน เว้นแต่จะแบ่ง กลุ่ม ๙ นั้นก็เป็นกลุ่มสำหรับใครมีคำถามจะได้มาถามถูกตัว แต่เวลาที่จะไป ถ้าแบ่งเป็นกลุ่ม เป็นภาคอาจจะได้สัก ๔ กลุ่ม ๔ กลุ่มก็ได้กลุ่มละ ๕ คน ๕ คนก็พอสมควร จะได้ไปเป็นเพื่อนกันไปได้

นายนรชิต สิงหเสนี : ก็คำนึงถึงตรงนั้นอยู่ครับ เมื่อไปประสานกับทาง กระทรวงมหาดไทย วิธีการที่คุยกันเท่าที่อาจารย์ชาติชายเล่าให้ฟังก็คือขอให้ครู ก ในแต่ละกลุ่ม ประสานกับทาง กรธ. มาด้วย ก็เลยมี ๒ ทางครับ บางอันก็ LINE เข้ามาทางท่านประพันธ์โดยตรงแล้ว บางจังหวัดที่ยังไม่ได้ทำ เราก็ขอให้เขาประสานโดยมีการกำหนดเจ้าหน้าที่รัฐสภาได้คอยช่วยเรา เป็นผู้ประสานครับ

ประธาน : เชิญครับ

พลตรี วีระ โรจนนาค : ขออนุญาตเรียนท่านประธานครับ จากที่ท่านสั่งการ เมื่อวานเกี่ยวกับเรื่องครูฝึก รด. นะครับ ได้ประสานกับทาง ทบ. แล้ว คือในของทั้งจังหวัดทหารบก และมณฑลทหารบก เขาเรียกว่าผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารกับผู้ช่วยผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร ซึ่ง ๒ อันนี้เราต้องการมาเป็นครู ก สำหรับเราใช้ใหม่ครับ ฉะนั้นตรงนี้ก็เลยทำให้ทางเรามีหนังสือ เรียนทางผู้บัญชาการทหารบกเลยนะครับว่า ให้สั่งการให้มณฑลทหารบกและจังหวัดทหารบก จากทางทั้งผู้กำกับและผู้ช่วยกำกับนี่นะครับ ในการที่จะเป็นครู ก ให้กับเรา ให้เราไปชี้แจง ที่นี้วันเวลาเราจะกำหนดไปเลย หรือว่าจะให้เขากำหนด ผมได้เรียนกับท่านอาจารย์ชาติชายแล้วว่า จะเอาอย่างไรดีว่า เราจะกำหนดไปเลยใหม่ เพราะเห็นอาจารย์ชาติชาย start ตอนแรกคือ อาทิตย์หน้าแล้ว และจะมีอีกที่ของทางท้องถิ่นจะเริ่มวันที่ ๒๐ กว่า ช่วงกลางก่อนจะไหวใหม่ หรือจะหลัง เดี่ยวให้อาจารย์ชาติชายพิจารณาอีกที่หนึ่งครับ กราบเรียนครับ

ประธาน : แล้วทั้งประเทศเขาจะมีสักเท่าไร

พลตรี วีระ โรจนนาค : ทุกจังหวัดครับ ทุกมณฑลจะมีครูผู้กำกับอยู่ทุกจังหวัด อำเภอละครับ ท่านครับ จำนวนไม่ได้สอบถาม

ประธาน : จังหวัดละหลาย ๆ คนหรือเปล่า

พลตรี วีระ โรจนนาค : หลายคนครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : แต่มันมีไม่ใช่ ๗๖ มี ๓๙ ใช่ไหม

พลตรี วีระ โรจนนาค : ครับ ทั้งจังหวัด ทั้งมณฑลละครับ ท่านครับ จะอยู่ในนั้น

ประธาน : ถ้าเอาตัวหัวหน้ามา มีสัก ๑๐ ไหม เกินใช่ไหม

พลตรี วีระ โรจนนาค : น่าจะเกินครับ ท่านครับ แล้วก็อาจจะเป็นอย่างที่
ปรกรณ์ไป เอาเป็นกองทัพเริ่มเลยครับ คือไปที่กองทัพ และกองทัพนำทั้งจังหวัดและมณฑลมารวมที่
กองทัพครั้งเดียว ให้เราเป็นคนฝึกเป็นครู ก ให้เรา ซึ่งอันนี้น่าจะเป็นสิบครับ ท่านครับ ของปรกรณ์ไป
แล้วกองทัพภาค ๔ ต้องไปอีกไหม หรืออย่างไร ไม่เอา เราก้เหลือ ๒ กับ ๓ ตอนนี ๑ ผมไม่แน่ใจ
ตรงนี้ ตรง รด. นี้เขาอย่างไรกับที่ออกไปแล้วปกติ มันถือว่าตรงนั้นไปแล้วหรือยังครับ

ประธาน : ที่เวลาอันนั้น ที่หมายถึงที่คุณอมรไปใช่ไหม

พลตรี วีระ โรจนนาค : ที่คุณอมรพูดครับ และข้อเท็จจริงก็คืออันนั้น กกต.
รู้สึกเป็นคนอบรมให้ตอนนั้นนะครับ ตัวนี้ที่นักศึกษาวิชาทหารไปนี่ครับ เห็นฟังจากนักข่าวเป็น
กกต. เป็นคนนั้นนะครับ ท่านครับ ตั้งแต่เริ่มต้น

ประธาน : มันก็ไปอบรมเรื่องวิธีการลงประชามติ ไม่ได้อบรมเนื้อหา

พลตรี วีระ โรจนนาค : อย่างนั้นก็ลงกองทัพภาค ๑ ดูนะครับ

ประธาน : ปรกรณ์ลองช่วยดูว่า คือขอความร่วมมือให้เขาทำแบบเดียวกับภาค ๔
แล้วก็โดยให้บวกครูฝึก เขาเรียกอะไรนะครับ ครูฝึกวิชาทหารใช่ไหม ด้วยภายในเขตพื้นที่เพื่อจะได้
ช่วย และเราก็มีหนังสือไป ส่วนวันเวลาคงต้องให้เขากำหนด เพราะเขาจะต้องเป็นคนไปรวบรวม
ใช่ไหมครับ

พลตรี วีระ โรจนนาค : ทางโน้นเขาบอกว่าเราจะกำหนดไปเลยไหม
แต่ในขณะเดียวกันถ้าเรากำหนดไปเลยก็อย่างที่บอกครับ กว่าจะอนุมัติ กว่าจะไปถึง และเขาจะ
สะดวกตรงวันเราไหม กับการที่อย่างที่ท่านประธานว่าให้เขาเป็นคนกำหนดมา ทีนี้ก็อย่างที่
ท่านปรกรณ์มีหนังสือตรงนั้นก็อ้างได้แล้วบอกว่า เพิ่มคือผู้ช่วยกับผู้กำกับวิชาทหารเข้าไป ให้กองทัพ
๑ ๒ ๓ ช่วยกรุณาจัดอันนี้แล้วก็แจ้งวันเวลาออกมาครับ

ประธาน : คนไหนที่เป็นคนไปฝึก รด. ผู้ช่วยหรือตัวผู้กำกับ

พลตรี วีระ โรจนนาค : คือผู้กำกับนี่จะเป็นตัวหลักในการที่วางแผนในการฝึก
ผู้ช่วยเป็นผู้ช่วยดำเนินการเป็นรองขึ้นมาครับ แต่ว่าทั้ง ๒ คนมีหน้าที่เท่าเทียมกันนะครับ ท่านครับ

ประธาน : ไปฝึกด้วยกันหรือ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

พลตรี วีระ โรจนนาค : ครับ จะควบคุมกำกับดูแลด้วยกันครับ

ประธาน : คนนี้ไม่ใช่จำที่เป็นคนอบรมจริง ๆ ใช่ไหม

พลตรี วีระ โรจนนาค : จะมีจำก็มี แล้วก็ระดับจังหวัดก็จะเป็นพันโทครับ มณฑล
ก็จะเป็นพันเอกครับ

ประธาน : เพราะส่วนใหญ่ครูฝึกผมเห็น

พลตรี วีระ โรจนนาค : จะเป็นจำ

ประธาน : ผมเห็นเด็ก ๆ มันเรียกกันจำ จำ

พลตรี วีระ โรจนนาค : ครับ จะเป็นจำ เป็นนายสิบ เป็นคนลงมือฝึกจะเป็นพวกนี้ครับ
ท่านครับ

ประธาน : ที่นี้พวกที่คุย พวกนักเรียน รด. คือพวกไหน คือถ้าสูงนักไม่ได้คุยด้วย
หรือจะเอาเขาเป็นครู ก

พลตรี วีระ โรจนนาค : คือถ้าตรงนี้บ๊อบ ผมคิดว่าเดี่ยวผมประสานรายละเอียด
อีกทีหนึ่งว่าเราต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลงไปถึงตัวจำด้วยนะครับ มาใช่ไหมครับ

ประธาน : เพราะว่าพวกนี้จะได้เป็นคนไปโอโลมปฏิโลม

พลตรี วีระ โรจนนาค : อันนี้ตัวสำคัญครับ เดี่ยวในรายละเอียดตรงนี้ค่อยคุยเรื่อง
ตัวคนอีกทีหนึ่งครับ

ประธาน : หรือมีฉะนั้นถ้ามันเยอะนักก็อาจจะถือว่าผู้ช่วยกับผู้กำกับเป็นครู ก
แล้วก็ให้เขาไปอบรมในฐานเขาเอง ส่งต่อ แล้วก็เปิดเพลง ขอให้เขาเอาเพลงไปเปิดด้วย
เชิญคุณนรชิตครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ครับ ของผมเรื่องอื่น ไม่ทราบเรื่อง รด. จบหรือยังครับท่าน

ประธาน : เชิญครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ผมขอร้อง ผมลืมไปอีกเรื่องหนึ่งครับ ในการประชุม
อนุกรรมการทั้ง ๓ ท่านศุภชัยท่านเตือนเราว่า เหลือเวลาอีกประมาณ ๑๐ สัปดาห์ แล้วก็กิจกรรม
ค่อนข้างมากนะครับ ท่านเลยเสนอน่าจะมีการทำเป็นลักษณะ calendar ของ กรธ. ขึ้นมาเป็น
master อันหนึ่ง แล้วก็แนะนำให้ใช้ Google Calendar เพียงแต่ยังไม่เสร็จเลยยังไม่สามารถ
มาชี้แจงทางคณะ กรธ. ได้ แต่ได้มอบหมายแล้วโดยท่านชาติชายอาสาว่า ฝ่ายเลขาของ
อนุกรรมการประชาสัมพันธ์จะตั้งเป็น Google Calendar ของ กรธ. โดยใช้ผ่าน Gmail นะครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เป็น master เลย และพวกเราจะสามารถเปิดเข้าไปได้ รวมทั้งแจ้งไปได้ว่าจะมีกิจกรรมอะไร จะได้เห็นภาพนะครับว่าช่วงไหนใครอยู่ ใครไม่อยู่ ช่วงไหนใครจะทำอะไร เขาจะมีคำขอ คำเสนอต่าง ๆ เข้ามามากมาย อย่าง รต. ก็เป็นตัวอย่าง เรื่องท้องถิ่น เรื่อง กทม. ที่ในอนาคตจะได้เห็นภาพรวมว่าในที่สุดแล้วใครจะทำอะไร เมื่อใด เมื่อเสร็จแล้วภายในวันสองวันนี้คงจะได้นำเรียนทาง กรธ. เพื่อ input แล้วก็ปรับให้มัน up to date ตลอดเวลา รวมทั้งแทบจะดูได้วันต่อวันว่าท่านไหนจะมีกำหนดการเกี่ยวกับ กรธ. อย่างไร ขอบพระคุณครับ

ประธาน : แล้วใครเป็นคนใส่ข้อมูล แต่ละคนใส่เข้าไปเองได้หรือ

นายสุภชัย ยาวะประภาส : ขออนุญาตครับ พอเราทำเสร็จแล้ว คือทำได้หลายแบบ แต่ว่าแบบที่ง่ายน่าจะเป็นแบบที่มาถามแล้วก็ใส่เข้าไป และทุกคนก็เข้าไปดูได้

ประธาน : ต้องมีจุดศูนย์กลาง อย่างกรณีปัจจุบันเราเ็นผมก็โยนไปให้คณะคุณนรชิต

นายสุภชัย ยาวะประภาส : อันนี้ที่คุยกันก็คือทางคณะของอาจารย์ชาติชายจะรับตรงนี้ไปดูแลครับ ที่คุยกันตอนที่ช่วง ๑๑ โมงครับ

ประธาน : ทีนี้ตามปกติเราจะส่งไปคณะคุณนรชิตเพื่อจะไปจัดสรรว่าใครจะไปไหนอย่างไร มันก็ต้องต้องใช้อย่างเดิมเสียแล้วกระมัง ทีนี้ปัญหามันมีว่า ถ้ามันทำได้ และมันทำเป็นแบบ manual ไว้ให้พวกเราคนละชุด มันก็จะไม่เผยแพร่ออกไปที่ไหน แต่ถ้าไปขึ้นในเว็บไซต์

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ไม่เผยแพร่ครับ คือหลักของมันที่ใช้ คือถ้าเราทำตัว Google Calendar ขึ้นมาอันหนึ่ง แล้วก็เอาแบบง่าย ๆ ก็คือทุกคนมี password ก็เข้าไปดูได้ว่า วันนี้จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วก็จริง ๆ แล้วสั่งให้มันแจ้งเตือนที่ใช้ Gmail นี่ก็สั่งให้มันแจ้งเตือนไปที่ Gmail ได้ว่าวันนี้มีกิจกรรมอะไรบ้าง คือผมนำเสนอ เพราะว่าเห็นว่าเหลืออีก ๑๐ สัปดาห์เท่านั้นเอง และใน ๑๐ สัปดาห์มันเหมือนต้องต่อกันอีก ๑๐ ยกครับ และ ๓ ยกแรกมันไปอยู่กับครู ก ครู ข ครู ค แล้วหลังจากนั้นจะมีชุดของท่านอาจารย์นิติพันธุ์อีก มันจะเป็นตอนไหนจะเป็นยก ๔ ยก ๕ หรือเปล่า เสร็จแล้วก็พอถึงเดือนกรกฎาคม เราจะเพิ่มความเข้มอะไร ตรงไหนไหม บางทีที่นี้ก็ได้คือเราคงต้องมองภาพให้หมด เหมือนมีแผนการชกทั้ง ๑๐ ยกครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวพอชกยกหนึ่งแล้วก็มานั่งคิดที่ว่าเดี๋ยวยกต่อไปจะชกอะไรอย่างนี้ มันก็คงไม่ชนะเขาครับ ก็เลยเรียนเสนอไว้แบบนี้ แล้วก็ลองเรียนเสนอเครื่องมือขึ้นมาว่า ถ้าใช้เครื่องมือนี้ก็จะดูง่าย แต่ว่าถ้าท่านที่ไม่ได้ใช้ Google นี่จะลำบากหน่อยว่าจะทำอย่างไรครับ

ประธาน : ผมจะลำบากครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : เดี่ยวไปหาวิธีใหม่ก็ได้ครับ ดูว่าทำอย่างไร

นายบรรชิต สิงหเสนี : ผมรับอาสาครับ คือในส่วนที่ท่านมอบก็ยังคงอย่างเดิมครับ ถ้าท่านมอบว่างานนี้ให้คณะอนุติดตามไปกำหนดคนหรือไปทาบทามใครไปพูดนี้เราก็จะทำอย่างเดิมครับ เพียงแต่เมื่อเสร็จแล้วฝ่ายเลขาก็จะแจ้งไปทางฝ่ายอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อลงไปใน calendar นี้ คงไม่ลำบากที่จะ reproduce ออกมาสัปดาห์ต่อสัปดาห์ครับ อันนั้นยินดีทำครับ

ประธาน : ไม่เป็นไร เดี่ยวผมให้เด็กของผมเอาไป Print ออกมาได้

นายบรรชิต สิงหเสนี : ได้ครับ คือหลายคนพวกเราก็ใช้อยู่แล้ว ตอนใส่ Gmail ทำอะไรไปแล้วมันจะกระเด็นกลับมาหาเราว่า ใน calendar ว่าจะ except หรือ decline อะไรนี่ครับ มันเป็นอัตโนมัติเลย แต่เมื่อใช้แล้วจะ print ได้ครับ ผมขอเรียนอีกเรื่องหนึ่งครับ เมื่อเข้านี้ในการประชุม ๓ อนุกรรมการมีในส่วนของคณะอนุกรรมการติดตาม ท่านประพันธ์ได้ขอให้ทางฝ่ายเลขาวีเยนสำเนาหนังสือของท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐช่วยเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นหนังสือจากท่านเลขาธิการถึงรอง นรม. รัฐมนตรี กระทรวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นหนังสือเวียน ว ๑๔๙ นะครับ คณะรัฐมนตรีประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ลงมติรับทราบตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเสนอ และให้หน่วยงานของรัฐ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ให้การสนับสนุน ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญในการดำเนินการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบัญญัติและสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญให้แก่ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อไป ทราบว่าทางฝ่ายเลขาได้เวียนให้ที่ประชุมทราบแล้วครับ อันนี้ท่านประพันธ์ฝากให้ผมเรียนทาง กรธ. ทราบ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ก็ดี เราเที่ยวได้ไปขอเขาอยู่ นี่ กำลังจะไปขอเขาอีกหลายเรื่อง ทางท้องถิ่นก็ต้องขอให้เขาช่วย reproduce สำหรับพวกที่จะออกไปเดินตามบ้าน แล้วก็ขอให้เขาเปิดเสียงตามสายเป็นเพลงบ้าง ที่นี้ตัวข้อมูลสั้น ๆ ที่จะให้เขาเปิด บทสนทนาที่ดี หรือคำบรรยายสั้น ๆ และตัดตอนมาอะไรซึ่งอาจารย์ศุภชัยรับไปทำ อันนั้นถ้าทำออกแล้วก็จะได้รวบรวมเป็น package ได้ไหม แล้วเราจะได้ส่งไป และเขาก็ไปแต่ละแห่ง หรือจะให้เขา download อย่างไร

นายศุภชัย ยวาระประภาช : คือความตั้งใจ ก็คือที่คุยกับทางกระทรวงมหาดไทยไว้ เขาบอกว่าเอาไปวางไว้บนเว็บของเราและเขาก็ download ได้เลยครับ คือผมฟังเขาพูดนี้ เหมือนกับว่าอันนี้เป็นเรื่องปกติที่เขาทำกันอย่างนั้นนะครับ ก็แปลว่าไม่ต้องไป print อะไรให้เขาทำเองได้

ประธาน : จากการที่มีคนมาเล่าให้ฟังที่เขาทำกันที่อยุธยาเมื่อวานหรือวานขึ้น ก็พบว่าตอนนี้ครู ค ยังไม่รู้ว่าจะตัวเองจะต้องทำอะไร ส่วนตอนที่ ก เขาไปอบรม ข เขาก็เปิดเทปที่ผมพูดตั้งแต่เดือนมีนาคมหรือออกรายการอะไรสักอันหนึ่ง แล้วก็เขาก็ส่งเอกสารที่เราให้ไป เขาไปโปรเนียวใหม่ เขาก็แจกแล้วก็บอกว่าไปอ่านกันเองแล้วกัน แล้วก็ย้ำว่า ก็มีคนถามว่าเวลาไปพูดกับชาวบ้านจะแสดงที่ท่าอย่างไร เขาก็บอกว่าจะแสดงอย่างไรก็ได้ แต่อย่าไปบอกว่ารับหรือไม่รับก็แล้วกัน รู้สึกว่าจะได้ความเท่านั้น อย่างนั้นใช่ไหม แอน ที่เขาเล่ามาได้แค่นั้นเอง อันนี้ถ้ามันเป็นแค่นั้น เผลอคนที่เขานั่นเขามาเล่าให้ฟังก็อาจจะไม่ละเอียด คงต้องพຽນนี้ฟังจากทีมที่เราส่งไป นครสวรรค์วันนี้อาจจะรู้ว่าเขาทำอะไรกันบ้าง เชิญครับ

นายนครชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ในหนังสือสำเนาที่ได้เวียนให้กับกรรมการทุกท่านแล้วจะมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งครับ ในส่วนของการประชาสัมพันธ์ ในฉบับที่มีไปถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ มีข้อหนึ่งชัดเจนว่า ให้กรมประชาสัมพันธ์ประสานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่ให้มีการเผยแพร่สาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทยเป็นช่วงสั้น ๆ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เวลาประมาณ ๒-๓ นาทีในช่วงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา หรือช่วงเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกาของทุกวันครับ อยู่ในหน้าสุดท้ายครับ

ประธาน : ซึ่งอันนี้เราก็ต้องไปผลิตให้เขาอีก ที่เราผลิต ๆ มานี้ผลิตกันหลายชั้น หลายชั้นแล้ว มันก็มีรูปแบบที่เราจะต้องไปผลิตใหม่อยู่เรื่อย อาจจะมีของเก่าที่สั้น ๆ มาใช้กัน ได้บ้างไหม อาจารย์ศุภชัยจะได้ไม่ลำบากมาก อาจจะต้องมีโผของอาจารย์ศุภชัยว่าชุดไหน มันยาวแค่ไหน ใช้สำหรับทำอะไร ใครมาวันหลังจะได้หยิบไปได้ถูก

เลขาธิการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ เพิ่งมาสด ๆ เลยคือผู้อำนวยการกำลังพล กองทัพภาคที่ ๔ เขาแจ้งมาว่า เขาจะเชิญผู้ผ่านการอบรมรอบที่แล้วมาซักซ้อมความเข้าใจในการประชาสัมพันธ์ร่างรัฐธรรมนูญและธงรงค์ให้ไปลงประชามติให้มากที่สุด เขาถามว่าควรกำหนดแนวทางอย่างไรครับ มีข้อเสนอแนะดี ๆ ที่เห็นหน่วยงานอื่นดำเนินการแล้ว จะให้เขามาซักซ้อมความเข้าใจและเป็นการตรวจสอบความเข้าใจด้วย เมื่อสักครู่ผมประสานท่านอาจารย์ชาติชายแล้ว ท่านอาจารย์บอกว่าจะส่งให้ว่า ครู ก ครู ข ทำอะไร ข คุณไป ค จะต้องไปเล่าอะไรให้เขาฟังอย่างนี้จะดีสั้น ๆ และเดี่ยวให้ทางโน้นเขาจัดการเอง

ประธาน : เราเคยคุยกัน แต่รู้สึกจะยังไม่ได้ข้อยุติว่า ก ไปบอก ข จะบอกอย่างไร ข ไปบอก ค บอกว่าอย่างไร เราเพิ่งแต่คุยกันว่ามันคงสั้น ๆ เฉพาะที่ชาวบ้านอยากรู้ แต่ว่าเรายังไม่ได้บอกว่าเรื่องอะไรบ้าง หรือคณะอาจารย์ชาติชายทำแล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : มีอย่างนี้ครับ อาจจะต้องย้ายไปอีกทีครับ ท่านประธานครับ มี ๒ ส่วนครับ ในส่วนที่ว่าด้วยบทบาทครู ก ครู ข ครู ค เราทำอะไรนั้นะครับ เราได้ชี้แจงไปทั้งวาจาแล้วก็ทั้งเป็นตัวหนังสือที่แจกตอนวันอบรมครู ก แล้วก็ตั้งใจว่าเดี่ยวจะทำให้กับกระทรวงมหาดไทยส่งตามไปอีก ก็คือครู ก ก็มี โดยเขาบอกไปหมดครับ ก ข ค ว่า โดยสรุปก็คือครู ก นี้ก็เป็นครูนะครับ มีหน้าที่อธิบายชี้แจงสาระสำคัญให้กับครู ข และไปช่วยครู ข อบรมครู ค เท่าที่เป็นไปได้ รวมทั้งอันที่ ๒ ก็คือคอยตอบข้อซักถาม เมื่อมีคำถามเกิดมา ตั้งแต่ชาวบ้านมาครู ค ถามมาอะไรอย่างนี้ ก็ตอบไปตามที่เราได้วาง guideline ไว้ให้ และถ้าตอบไม่ได้ สงสัยนี้ก็ให้ติดต่อกลับมาโดยผ่านช่องทางที่เราวางไว้ให้นี้แหละครับ รวมทั้งมี LINE ของเขาเองนี่นะครับ แล้วก็อันที่ ๓ มีหน้าที่ในการที่คอยประเมินครับว่า ประชาชนในพื้นที่ของเขา ก เขาดูทั้งจังหวัด ข เขาดูอำเภอใครอำเภอมัน และ ข ก็ตามไปดูแถวหมู่บ้านอะไรต่าง ๆ ลองประเมินสิว่า ประชาชน

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ในแต่ละช่วง เราเขียนไว้ ๓ ช่วง อันนั้นอิงปฏิทินเดิมนะครับ ช่วงแรกตั้งแต่กลางมิถุนายนจนถึงต้นกรกฎาคมว่าประชาชนระดับความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักนี้ถึงแค่ไหน และในพื้นที่นั้นมีเรื่องอะไรที่ประชาชนยังสงสัยไม่ค่อยรู้แน่ชัด ช่วง ๒ ก็เช่นเดียวกัน ก็คือช่วง ๒ สัปดาห์แรกของกรกฎาคม ช่วง ๓ ก็ ๒ สัปดาห์สุดท้ายของกรกฎาคม เพื่อที่จะได้แจ้งมาทางเรา ถ้าหากจะให้เราช่วยเหลืออะไร หรือเมื่อท่านทราบว่าในพื้นที่ไหนของท่าน ตำบลไหน หมู่บ้านไหน อำเภอไหน ยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องอะไรหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนก็ขอให้ช่วยส่งข่าวคราวไปยังครูพวกนี้ช่วยชี้แจงด้วย รวมทั้งใช้สื่ออื่น ๆ ในจังหวัด อันนี้คือบทบาทอย่างนี้ นี่ส่วนที่ ๑ ในเรื่องของบทบาทของเขา ที่นี้มีอีกส่วนหนึ่งในตัวเนื้อหาก็คือได้จากอาจารย์ศุภชัย วันนั้นผมมัวแต่ไปประชุมกับอนุที่ดูแลเรื่องประชาสัมพันธ์ เตรียมการที่เขียนสิ่งเหล่านี้ เพราะวันนั้นเป็นวันที่ ๑๗ นะครับ ที่ประชุมในห้องนี้วันที่ ๑๗ ท่านประธานตลอดจนพวก กรธ. ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในความเข้าใจ โดยเฉพาะครู ก ครู ข ครู ค ควรที่จะคุยกันเองในที่ทีมของคุณ และตอบคำถาม ๕ ข้อนี้ได้ และได้อธิบายเป็นภาษาง่าย ๆ ชาวบ้านได้ว่า เช่น รัฐธรรมนูญเกี่ยวกับประชาชนอย่างไร ประชาชนจะได้อะไรจากรัฐธรรมนูญ สิทธิเลือกตั้งเป็นอย่างไร เขาจะปฏิรูปบ้านเมืองนี้ปฏิรูปอะไร แล้วก็ประชาชนจะได้อะไรจากปฏิรูป อันนี้แล้วก็รัฐธรรมนูญนี้สรุปแล้วชาวบ้านจะกินดี อยู่ดีขึ้นไหม ก็ให้คุยกัน แล้วก็พูดเป็นภาษาชาวบ้านให้ตรงกัน ไปพูดให้ชาวบ้านฟังครับ อันนั้นนอกเหนือจากเขามาถามเป็นเรื่อง ๆ นะครับ ถามว่าเอ๊ะ ทำไมเลือก ส.ว. อย่างไร บัตรฟรี บัตรทองยังมีอยู่ไหม อะไรก็ตอบเป็นเรื่อง ๆ ไป แต่ว่าในภาพรวมเนื้อหาก็คือไปอธิบายเป็นภาษาชาวบ้านอย่างนี้ครับ เท่าที่มี ณ เวลานี้มี ๒ ส่วน ทั้งหมดนี้เดี๋ยวก็จะพิมพ์อีกที แล้วก็ย้ายไปให้กับทางกระทรวงมหาดไทยส่งผ่านไปครับ

ประธาน : เอามาดูกันหน่อยดีไหม ถ้าพิมพ์เสร็จ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ให้ฝ่ายเลขาพิมพ์ให้ก็ได้ครับ มั่นมีอยู่แล้วครับ
เดี๋ยวผมโทรตามเขาครับ

ประธาน : ไม่เป็นไร พรุ่งนี้ก็ได้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่ทราบว่าเมื่อสักครู่นี้ประชุมได้รายงานท่านประธาน เรื่องความคืบหน้าของการอบรมครู ข ที่เราได้หารือกันไปเมื่อวานหรือยัง ไม่ทราบได้เรียนแล้ว
ใช่ไหมครับ

ประธาน : คุณนรชิตเล่าให้ฟัง

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เล่าแล้ว โอเคครับ

นายรชิต สิงหเสนี : ผมเล่าแล้ว แต่อาจจะไม่ครบถ้วนกระบวนการความเหมือน
อาจารย์ชาติชาย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่มีอะไรครับ เพื่อให้เข้าใจตรงกันอีกทีหนึ่งก็คือว่า
เมื่อสักครู่นี้เพิ่งคุยกับทางรองประทีปเสรีจก้เดินเข้ามานี่ละครับ ก็คือว่าทางกระทรวงมหาดไทย
เมื่อเข้านี้ได้ให้เจ้าหน้าที่โทรไปทุกจังหวัดยืนยันอีกทีว่าให้แต่ละจังหวัดนี้ไปคิดกันจัดวันเวลาในการ
อบรมครู ข เสียใหม่ ให้เริ่มตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๓๐ ไปสิ้นสุดเอาวันที่ ๗ มิถุนายน แล้วก็ในกลุ่มเดียว
ก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้มันอยู่ในวันเดียวกัน ทางคนอื่นจะไปได้ และเรื่องนี้ทาง สนช. ก็ร้อนใจ
เมื่อก่อนเที่ยงท่านรองสุรชัยก็โทรมาถามเรื่องนี้เหมือนกัน เพราะทางโน้นเขามีเป็นร้อยคน เขาก็ยัง
เกรงว่าถ้าไม่เลื่อนวัน เขาก็ติดกันไปเยอะเหมือนกัน เขาไปไม่ได้ ดังนั้นทางรองประทีป
รองปลัดกระทรวงก็บอกว่าวันพรุ่งนี้เป็นการภายในน่าจะส่งมาให้เราแล้วที่จังหวัดไหนเป็น
อย่างไร แต่อย่างไรก็ตามรองประทีปเขาบอกว่า เขาก็ยังได้แจ้งกับทางจังหวัดว่าทาง กรธ. คือเรา
นะครับ อาจจะโทรศัพท์ไปคุยกับแต่ละจังหวัดที่ กรธ. อยากจะไปช่วยสังเกตการณ์แต่เนิ่น ๆ ว่า
อาจจะขอปรับวันได้ อันนี้เขาแจ้งไปเผื่อด้วย ก็คือให้จังหวัดรู้ว่าคุณบอกมาเลยว่า คุณจะจัดวันไหน
แต่ว่ายังมีเงื่อนไขว่าถ้า กรธ. เขาโทรมาคุยด้วยว่า คุณจะจัดวันพฤหัสบดี กรธ. บอกเขาไปวันศุกร์
ทางกระทรวงเขาบอกทางจังหวัดว่าก็ขอให้ลองพิจารณายืดหยุ่นให้กับ กรธ. ด้วยก็แล้วกัน อันนี้
เป็น message ที่คุยเมื่อสักครู่นะครับ แล้วก็อันนี้เป็นที่รู้กันภายในเราว่าเราไปต่อรองเขาได้
ถ้าจำเป็น แต่ถ้าไม่จำเป็นจังหวัดเขาเขียนมาอย่างไร เราก็ควรจะไปตามนั้นจะได้ไม่ยุ่งยากกับเขา
อันนี้ก็ข้อมูลที่ว่าล่าสุดนะครับ ก็คิดว่าวันพรุ่งนี้หรือมะรืนอย่างช้าก็คงจะได้ตารางวันเวลาแล้ว
ก็จะจัดกันไปนะครับ แล้วก็ในส่วนของที่ตามมาก็คือเมื่อสักครู่นี้ได้คุยกับทางด้านอาจารย์ศุภชัยว่า
เรื่องของตัวเว็บไซต์ที่เราจะไปให้ท้องถิ่นที่ท่านประธานเอ่ยถึงนะครับ เดี่ยวหนังสือเขาเตรียม
ไว้แล้ว เลิกประชุมต้องขอท่านประธานกรุณาพิจารณาลงนามให้ด้วยนะครับ ที่จะแจ้งไปยังทาง
กระทรวงมหาดไทย ทางอะไรต่าง ๆ นะครับ

ประธาน : เมื่อสักครู่นี้ให้ผมเซ็นแจ้งไปที่

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนั้นเป็นเรื่องของ กทม. กระทบครับ

ประธาน : มีท้องถิ่นด้วย

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท้องถิ่นด้วยหรือครับ อันนี้ผมไม่ทราบ เพราะว่าทางฝ่ายเลขาเขาเพิ่งมาผ่านผมเมื่อสักครู่ ๒ เรื่อง

ประธาน : ผู้อำนวยการโรงเรียน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ครับ มันจะมีท้องถิ่นครับ เรื่องท้องถิ่นเองเมื่อสักครู่นั่งคุยกันอยู่ ทางผู้ว่าสุริยะที่เป็นอนุกรรมการชุดประชาสัมพันธ์ผมก็ใจร้อนก็เลยยกหูโทรไปหาอธิบดีจรินทร์ จักกะพาก ชี้แจงก่อนว่าจะมีอะไรมานะครับ เนื่องจากหนังสือเราจะไปที่ขอให้ อบต. กับเทศบาลได้ช่วยพิมพ์ download ตัวเอกสารต่าง ๆ ที่เราต้องเขียนให้ชัดว่ามีอะไรบ้าง และให้เขาแจกชาวบ้านในการครู ค ในการทำงานนะครับ ตรงนี้หนังสือฉบับนี้เขาจะรอกถามอาจารย์ศุภชัยอีกทีว่าเรียบร้อยแล้วนะครับว่า มีเรื่องอะไรบ้าง ถ้าเรียบร้อยเดี่ยวเขาจะพิมพ์เป็นหนังสือให้ท่านประธานกรุณาช่วยพิจารณาลงนามส่งไปเสียทีเดียวนะครับ มันจะได้เข้าใจกันนะครับ อันนี้ก็คงไม่มีปัญหาอะไร

ประธาน : ให้เขาใช้ประโยชน์จากเสียงตามสายตอนเช้า ๆ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ครับ อันนี้ผมบอกทางฝ่ายเลขาที่เขาทำบันทึกว่าให้จระไนไปเลยว่า ให้ไป download มาแจกครู ค เอกคลิปเสียง คลิปเพลงให้ load ออกมาแล้วก็ให้หอกระจายข่าวของ อบต. มีก็ส่ง หรือว่าส่งไปที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในตำบลของท่านด้วย อันนี้ก็ขอทางท้องถิ่นช่วยอีกทางหนึ่งนะครับ แล้วก็ยังมีอีกเรื่องหนึ่ง พຽງนี้ก็คือเอกสารจะมาพຽງนี้ นะครับ ของ กกต. ที่จะแจกให้จังหวัดอบรมครู ข นะครับ จะมาพຽງนี้ เขาบอกถึงก่อนเที่ยงมันจะเที่ยงหรือเปล่านั้นไม่รู้ มันจะมา แล้วก็เขาไปหาที่วางไว้แล้ว แต่ว่าทางสภาคงจะต้องช่วยกันจัดจำนวนส่งไปให้จังหวัดเองนะครับ เอาหนังสือของสภาจำหน่ายซองแปะหน้ากล่องส่งไปทางจังหวัด พຽງนี้ต้องช่วยกันหน่อย เพราะว่ามันจะได้ไปถึงเขาภายในวันศุกร์ เดี่ยวเขาจะอบรมวันจันทร์จะได้ใช้ นะครับ แล้วก็เขาเผื่อไปให้แต่ละจังหวัด ก็เผื่อไปให้สัก ๑๐ ชุดก็แล้วกัน อย่างโคราชมี ๓๒๐ ชุด ก็เอาไป ๓๓๐ ชุด มันมี ๓๒ อำเภอ อำเภอละ ๑๐ คน ครู ข นะครับ ก็เผื่อไปหน่อยก็แล้วกันนะครับ

ประธาน : อาจารย์ชาติชายบอกกับฝ่ายเลขาที่เขาจะร่างหนังสือ ให้อ้างถึงหนังสือของเลขา ครม. ที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีที่ให้หน่วยราชการทุกหน่วยให้ความร่วมมือช่วยเหลือไปด้วยคือเขาจะได้อุ่นใจว่ามันเป็นเรื่องการสั่งการทาง ครม. สตง. จะได้ไม่ไปท้วงเขา

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอบคุณครับ เดี่ยวฝ่ายเลขาฯรับทราบนะคะ
อีกเรื่องหนึ่งครับ คงจะเป็นเรื่องแค่วันนี้มีข่าวที่คลาดเคลื่อน คงจะต้องขอทางฝ่ายใครที่รู้จัก
คอลัมน์นิสต์คุณได้ผู้แนะนำครับ ให้ช่วยอธิบายเขาหน่อย เพราะเขาไปเขียนในหน้า ๔ วันนี้ว่า รัฐบาล
ไปเอาครูตั้ง ๓๐๐,๐๐๐ กว่าคนลงไปเดินสายอธิบายเรื่องร่างรัฐธรรมนูญ และอย่างนั้นมันจะไป
เหลือครูสอนนักเรียนในโรงเรียนหรือ เขาไปเข้าใจครู ค ของเราคือครูโรงเรียนครับ ผมก็เลยต้องไป
ชี้แจงเขาว่าเข้าใจแล้วก็ไปแก้ให้หน่อยนะคะ ถ้าคุณไม่รู้จักช่วยหน่อยเถอะ เพราะว่ามันจะไป
กันใหญ่ เดี่ยวเขานึกว่าครูไม่รู้เรื่องไปอ่านหนังสือพิมพ์กันมา นึกว่ารัฐบาลจะมาเกณฑ์ครูไม่ได้สอน
นักเรียน ให้ไปเดินสายอธิบายประชาธิปไตย ไม่ใช่ค่ะ อันนี้เป็นเรื่องฝากไว้หน่อยนะคะ
คลาดเคลื่อนไปนะคะ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ ความจริงไม่ต้องแก่นะครับ คือถ้าพูด
ตรง ๆ คืออันนี้เป็นความโง่ของคนเขียนเองปล่อยไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เปล่า ที่นี้คนอ่านทั้งประเทศ มันจะไปเข้าใจผิดว่า
รัฐบาลรณรงค์ร่าง ขนาดที่ว่าไปเกณฑ์ครูใช้ใหม่ครับ โดยฝ่ายการเมืองมันก็หาเรื่องด่าอยู่แล้ว
มันก็จะไปกันใหญ่ครับ น่าจะแก้

นายภัทร คำพิทักษ์ : ดีครับ ผมว่าให้การเมืองด่าด้วย มันจะได้โง่โง่กัน คือว่า
อันนี้มันรู้กันทั้งบ้านทั้งเมืองว่าครู ก ครู ข คืออะไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมก็ไม่รู้ว่าฝ่ายการเมืองมันไม่ด่าคอลัมน์นิสต์ มันจะมา
ด่ารัฐบาลพาลมาถึง กรธ. เรา อันนี้ผมเพียงแต่ lead เฉย ๆ นะครับ และมีผู้หวังดีอีกคนหนึ่งโทร
มาบอกว่า วันที่ ๗ สิงหาคมนี้เป็นวันอาทิตย์ ที่จริงแล้ววันอาทิตย์นี้เมืองไทยไม่ใช่วันหยุด
นะคะนักเรียนทั้งหลายเขาเรียนหนังสือกัน มีการประชุมอะไรกันทางราชการก็มีอยู่
ถ้าเป็นไปได้เขาเสนอเฉย ๆ นะครับว่า ทาง กรธ. อาจจะถูกกับทาง กกต. ให้มีหนังสือไปขอให้
รัฐบาลได้มีนโยบายมีมติว่าวันที่ ๗ สิงหาคม สถานที่ราชการหรือโรงเรียน มหาวิทยาลัยทั้งหลาย
ที่มีโปรแกรมเสาร์ อาทิตย์ ก็ขอพิจารณาหยุดหรือว่าจัดเวลาให้คนที่ไปเรียนมาลงประชามติบ้าง
อันนี้เขาบอกมานะครับ เพราะว่าถ้ามันไม่มีเป็นสัญญาจากรัฐบาลไป แล้วมันเป็นสิทธิ ไม่ใช่หน้าที่
คนก็จะไม่สนใจ จะไม่ไป เพราะมันอ้างว่าต้องเรียนหนังสือครับ ขอบคุณครับ

ประธาน : เฉพาะพวกมหาวิทยาลัย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมไม่แน่ใจ โรงเรียนอื่นมีหรือเปล่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

วีรพร ๒/๘

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : พวกภาคพิเศษ โรงเรียนธรรมดามันหยุดหมด

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนี้ก็แค่คนเขาปรารถนาดี แฟนคลับ ส่งข่าวมาบอก

ประธาน : เตาได้ว่าเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย พวกสอนหลักสูตรพิเศษ
เชิญคุณอัฐพรครับ

พลเอก อัฐพร เจริญพานิช : ท่านอาจารย์ครับ ผมอ่านดูเรื่องที่ทาง กรธ. เราขอความร่วมมือ ขอมติ ครม. นะครับ จะมี ๒ เรื่องนะครับ เรื่องแรกก็คือเรื่องขอความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องที่ท่านอาจารย์ขอให้มีบัญชาให้นำเรื่องเสนอ ครม. เพื่อมีมติให้สำนักงบประมาณจัดงบประมาณให้แก่หน่วยงาน ซึ่งอันนี้ไม่มีออกมาเลยนะครับ เวลาที่ตอบมาก็จะตอบแต่เพียงว่า ครม. ประชุมแล้วรับทราบ แล้วก็ให้หน่วยงานสนับสนุน แต่ในเรื่องงบประมาณไม่ได้กล่าวถึงเลยครับ

ประธาน : ที่ขอไปเราของบประมาณด้วยหรือ ไม่ได้ขอ

พลเอก อัฐพร เจริญพานิช : ขอครับ หนังสือลงวันที่ ๒๘ ก็ขอไปครับ แล้วก็ไม่ได้มีมา แล้วตอนที่เรามีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ก็อ้างครับ อ้างว่าตามที่เราได้ขอความร่วมมือแล้วก็ขอให้มีบัญชาให้นำเรื่องเพื่อให้สำนักงบประมาณจัดงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวตามความจำเป็น เราก็อ้างไป

ประธาน : อันนั้นเขาจัดแล้ว อันนั้นช่วงก่อน พอเราส่งร่างไปให้ กกต. เราก็มีหนังสือบอกไปยังรัฐบาลว่า ถึงคราวจะต้องลงประชามติแล้วให้เขาเตรียมงบประมาณไว้สำหรับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้หมายถึงตอนนั้นเรายังไม่ได้ขอใคร ก็คงหมายถึงแต่เฉพาะ กกต. กับกระทรวงมหาดไทยซึ่งตอนหลังเขาก็จัดให้แล้ว ที่เรากำลังขอกระป๋องกระป๋องใหม่อันนี้เราไม่ได้ของบประมาณ เพราะนี่ถ้าเมื่อบอกให้เป็นภาระของหน่วยงานแต่ละหน่วย เขาก็คงไปเจียดจ่ายงบประมาณกันเอาเองครับ แต่ที่กำลังจะขอใหม่ อาจารย์ชาติชายจะเอา ๘๐๐ บาทใช้ใหม่ที่ ๒๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อคืนนี้ลองคุยกับอาจารย์วิชญ์ดูก็หน้าซีดหน้าเขียวแล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เพิ่มสักคนละ ๑๐๐ ๒๐๐ ก็ยังดีครับ ท่านอาจารย์ให้มันได้ค่าแรงขั้นต่ำก็ยังพอใช้ได้ครับ

ประธาน : อีกสัก ๑๐๐ ก็ ๓๐ กว่าล้านบาท

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ๒๐๐ บาทมันน่าจะเกลียดเกินไปครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ครู ค นี้เขาเอาเป็นตำบลหรือเอาเป็นหมู่บ้าน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : หมู่บ้านครับ

ประธาน : หมู่บ้านละกี่คน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : หมู่บ้านละ ๔ คนครับ มี อสม. มีพวกกรรมการหมู่บ้านหรือผู้ใหญ่บ้าน แล้วก็กรรมการกองทุนหมู่บ้าน

ประธาน : ถ้าหมู่บ้านมันก็ไม่ไกลเท่าไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : มันก็อยู่ละแวกนั้นแหละครับ อันนี้เหมือนกับสินน้ำใจครับ เพราะมันไปเทียบอะไรไม่ได้อยู่แล้ว จะไปจ้างเป็นรายวันก็ไม่พอนะครับ ก็เหมือนกับเอาเป็นสินน้ำใจให้ไปครับ

ประธาน : อาจารย์ชาติชายมีอะไรอีกไหมครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ในขั้นนี้ไม่มีอะไรครับ

ประธาน : พวกไปตกลงกับเขาว่าอย่างไรนี้ ทำเป็นแผ่นหนึ่งแล้วมาใส่แฟ้มนี้ ได้ไหม คือวันหลังเวลาใครอยากรู้ว่าทำอะไร ที่ไหนกันอย่างไรจะได้มา ทุกคนจะมีแฟ้มใหม่ อีกแฟ้มหนึ่ง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ก็มีเรื่องเหมือนกับเป็นตารางโปรแกรมซึ่งในช่วงเดือนมิถุนายนก็จะมีมา นอกจากทางกองทัพบ้าง ทางหน่วยนั้นหน่วยนี้เชิญเป็นรายบุคคลหรือรายกิจกรรมครับ แต่ที่มันเป็นแน่ ๆ ของเราก็คือ กทม. ก็มีวันที่ ๓ มิถุนายน กับ ๒๒-๒๓ นะครับ แล้วก็สภาองค์กรชุมชนก็จะทยอยบอกมาในช่วงตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน เป็นต้นไปครับ สภาองค์กรชุมชนที่เป็นครู ข ของเขานี้ให้ไปทางโน้น ให้เราเสร็จกับครู ข ของทางการของกระทรวงต่าง ๆ เสียก่อนครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นแฟ้มใหม่ แล้วก็ มีเอกสาร ๓ หน้า ผมคิดว่าอันนี้เป็นประโยชน์มากครับ มันช่วยให้เราทราบว่าได้มอบหมายอะไรกัน ไป และใครทำไปถึงไหนแล้ว ผมอ่านแล้วก็ขอรายงานนิดหนึ่งคือในส่วนของเรื่องการออกโทรทัศน์ ซึ่งมี ๓ ครั้งที่เคยรายงานไป ก็มีความสงสัยถามมา ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่โทรไปเช็กกับทางสถานีวิทยุประเทศไทยแล้ว กำหนดวันที่ลงไว้เป็นวันที่จะออกอากาศครับ เขาจะขออัดเทปล่วงหน้า ซึ่งเขาบอกว่าเขาจะประชุมกันบ่ายนี้ และจะแจ้งเรามาว่าแต่ละท่านที่จะไปออก คือมีท่านปกรณ์

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

และท่านชาติชาย ท่านสุภชัย ท่านประพันธ์ และสุดท้ายท่านประธานเองนี่เขาจะแจ้งมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อได้ทราบกำหนดการจะรีบแจ้งไปครับ ท่านจะได้ลงกำหนดการไว้ ที่ใส่ไว้คือวันที่ออกอากาศ ไม่ใช่วันที่บันทึกเทป ขอบพระคุณครับ

ประธาน : วันที่ออกอากาศก่อนครั้งสุดท้ายวันที่เท่าไรครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ของท่านเป็นวันที่ ๓ สิงหาคมครับ

ประธาน : ๓ สิงหาคมคือออกอากาศ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ใช่ครับ

ประธาน : แล้วก่อนหน้านี้

นายบรรชิต สิงหเสนี : ก่อนหน้านั้นของ กรธ. จะเป็นวันที่ ๑๘ กรกฎาคม

ประธาน : ไม่ครับ ทุกรายการของเขาก่อนหน้าวันที่ ๓ สิงหาคม มันออกอากาศ

วันที่เท่าไร

นายบรรชิต สิงหเสนี : รายละเอียดไม่ทราบครับ เขาเพียงแต่บอกว่า ๒๙ เราออกของเขาเริ่ม ๒๗ มิถุนายน แล้วของเรา ๒๙ มิถุนายน หลังจากนั้นของเขาจะมีอีก ๓ ครั้ง เขาจะเป็นจัดคนมาเสวนาเองโดยไม่ได้บอกกำหนดวันที่มา และมากระโดดมาวันที่ ๑๘ กรกฎาคมของเราครับ เดี่ยวผมให้เขาเช็กให้ได้ครับ

ประธาน : ๒๗ กรกฎาคม แล้วก็จันทร์ที่ ๑ เป็นของ สนช. พุธที่ ๓ เป็นของเราเสาร์ที่ ๖ เป็น กกต. เพราะฉะนั้นอย่างไรต้องประสานกับเขาว่า ถ้าจะอัดเทป ผมต้องอัดเทปหลังวันพุธที่ ๒๗ คือจะรู้จนสุดท้ายว่าใครเขาพูดอะไร ที่ไหน ซึ่งเมื่อวานนี้เรามอบให้ใครไปเป็น monitor นะครับ อาจารย์นิติพันธุ์หรือใคร อาจารย์นิติพันธุ์ ที่จะต้องให้อนุกรรมการ monitor พวกที่เขาออกรายการเพื่อที่จดประเด็นไว้ และเราจะได้มาหารือกันว่าอันไหนที่จะไปตอบเขาอย่างไร หรือพูดเปรย ๆ เพื่อเป็นการตอบเขา จะได้เก็บให้หมด อาจารย์ชาติชายช่วยไปติดต่อกับเขาด้วยว่าถ้าจะอัดเทปนะครับ ขอหลังวันที่ ๒๗ เราจะได้รู้

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อีก ๒ ครั้งก็เหมือนกันครับ คงต้องไปอัดเทปไว้ก่อน เพราะว่ามันเป็นรายการตอน ๖ โมงเย็น หลังข่าว ๑๘.๔๐ นาฬิกาอะไรประมาณนี้ก็คงต้องอัดเทปไว้เนะครับ เพราะว่าเรามีอีก ๒ ครั้ง รวมทั้งของท่านประธานก็เป็น ๓ ครั้ง

ประธาน : ทุกอันนี่เขาอัดเทปหมด

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อัดเทปหมดละครับ

ประธาน : อันอื่น ๆ เราก็คงไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าเราพูดครั้งแรกเราก็ฟังใครเขาก็ไม่ได้ อันกลาง ๆ เราก็มุ่งไปที่อื่น แต่อันสุดท้ายเราจะต้องตอบเขา

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องโทรศัพท์นี้หารือนะครับ คือว่าตั้งแต่เราเริ่มร่างรัฐธรรมนูญมา ทางช่อง ๑๑ รายการจุดเปลี่ยนประเทศไทย ซึ่งเขาก็มีเวลาตอนเย็นวันจันทร์ วันอังคาร วันพฤหัสบดี แบ่งให้ สนช. บ้าง สปท. บ้าง และเราบ้าง แรก ๆ ก็ให้เราคืนวันจันทร์ แต่ต่อมาเขาก็ให้เราจันทร์กับอังคาร แล้วก็บางสัปดาห์ก็ให้ทั้ง ๓ วันเลย จันทร์ อังคาร พฤหัสบดี ที่นี้มันมาถึงตอนนี้สัปดาห์นี้ก็ให้ท่านอาจารย์จรัส วันจันทร์หน้าจะครับ ที่นี้พอจันทร์หน้าก็จะตกอยู่ในวันที่ ๓๐ แล้ว ที่นี้ผมเรียนปรึกษาครับว่า ที่ผ่านมาเราเอาประเด็นหลัก ๆ เช่น การเลือกตั้งบ้าง เรื่องการทุจริตบ้าง เรื่องศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องอะไรเป็นเรื่อง ๆ ไปนี่ไปพูดนะครับ ที่นี้พอมันมาในเดือนมิถุนายนนี่จะครับ ผมก็เลยเรียนหารือว่าเราก็คงจะได้เวลาจันทร์หรืออังคาร อยู่เหมือนเดิม ที่นี้ก็เพื่อที่จะให้มันเหมือนกับตามสถานการณ์ทันและได้มีการแก้ข่าวด้วย ผมอยากจะเรียนหารือว่าแทนที่เราจะไปพูดเป็นเรื่อง ๆ เหมือนอย่างเดิมนี่จะครับ ซึ่งอันนั้นเดี๋ยวค่อยไปเดือนกรกฎาคม แต่ว่ามิถุนายนนี้อาศัยแก้ข่าวไปด้วย ถ้าเรามีจัดรายการ เขาชวนเราไปเราเอาประเด็นคำถามที่คนสงสัย คือแทนที่เราจะไปบอกว่าเขาบิดคำพูดนี่จะครับ เราก็ใช้คำว่า เขาสงสัยว่ามันยังเรียนฟรีอยู่ไหม เขาสงสัยว่าอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วก็วิทยากร หมายถึงว่าผู้ดำเนินรายการเขาก็จะเหมือนกับซักไซ้ถามเรา แล้วเราก็อธิบายไปอย่างนี้ และเราก็ไปเก็บคำถามมาจากที่คำถามที่ครู ก ท่านประธานเคยแนะนำว่าเวลาประชุมวันที่ ๑๙ ที่ผ่านมาครู ก ถามว่าอะไรนี่จะครับ แล้วก็ให้ประมวลมา แล้วก็จะได้เอาตัวนี้มาเป็นวัตถุดิบและนำไปเสนอจะดีไหมครับ เพราะว่าเขาบอกว่าเราจะได้เหมือนกับคอยโต้ไปด้วยแบบเนียน ๆ นะครับ คือเราก็คงไม่ได้ไปว่าใคร แต่ว่าเรากลับมันเสียว่ามีคนถามมาอย่างนี้ อะไรอย่างนี้ ถ้าท่านเห็นด้วย ผมก็จะได้เชิญวิทยากรแล้วก็จะได้บอก เพราะก็เป็นพวก กรธ. เราแน่แหละ ต้องขอแรงขยันไปนะครับ บางท่านไปจนผมเกรงใจ ต้องขอแรงไปช่วยกันหน่อยนะครับ แล้วส่วนว่าเดี๋ยวเดือนกรกฎาคม-----

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ดูเหตุการณ์การเมืองก่อนมันไปทางไหน แล้วก็ยิ่งอย่างไร เพราะว่าตั้งใจว่าในเดือนกรกฎาคม ก็เอาประเด็นหลัก ๆ ที่มันเป็นอะไรที่ชาวบ้านสนใจจริง ๆ แล้วก็เขาถกกันเยอะ เราก็จะมุ่ง พูดย้ำไป ๆ อยู่เรื่อย ๆ ครับ ไม่ให้มันกระจายแล้วคราวนี้ ให้มัน focus ลงครับ

ประธาน : นอกจากย้ำไป แล้วในรัฐธรรมนูญเรามีของใหม่ที่ตี ๆ มันแทรกอยู่ตาม มาตราโน้นมาตรานี้อยู่เรื่อย ๆ อาจจะให้ทางฝ่ายเลขานี้ไปถอดมันออกมาแต่ละอัน ๆ ว่าอยู่ มาตราไหน แล้วก็เอามาวางแผนเวลาไปพูด คือทุกคน ใครจะไปพูดก็แล้วแต่ พูดตามแผนนี้ เรียงลำดับกระตุ้งมันลงไปเพื่อที่จะให้เห็นว่ามีอะไรใหม่บ้าง ไปพูดที่ก็สัก ๒-๓ จุด เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : คือประเมินเหมือนกันครับว่าถามคนที่ดูรายการของเรา เขาแนะนำว่าใน ๒๕ นาที พูดแค่ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ นี้ อธิบายเข้าไปเข้ามาก็ไม่เป็นไร แต่พูด หลายเรื่องที่เราจำไม่ได้ ฟังไม่ทันครับ มันเร็ว เราก็ประเภทแบบมีเท่าไรชนไปบอก กลัวเขาจะไม่รู้ เพราะมันเยอะครับ แต่ว่าคนดูเขาก็กลับมองว่าเอาเรื่องไม่ก็เรื่อง แต่ละรายการก็ขอให้เข้าใจ ตรงไปตรงมาชัด ๆ พูดแบบชาวบ้านรู้เรื่องก็พอแค่นี้ครับ

ประธาน : ตอนนี้เวลานี้เราไปออกกัน ออกตามแนวของพิธีกร เขาจะถามเรื่อง อะไร เราก็ไม่เคยเกี่ยง เขาถามอย่างไร เราก็ตอบเรื่องนั้นที่นี้บางทีก็อาจจะไม่ตรงกับจุดที่เรา อยากจะอธิบาย ที่นี้ถ้าเราทำแผนอย่างนี้ว่าทั้งหมดที่เราอยากจะทำคือเรื่องอะไรบ้าง ของใหม่ เป็นอย่างไร ของเก่าเป็นอย่างไร แล้วมาเรียง sequence ให้ดี ๆ แล้วก็จับใส่มือพิธีกรกับคนที่ จะพูดว่า โอเคคราวนี้พูดเรื่องนี้ คราวต่อไปพูดเรื่องนี้ คือมันจะได้อ่าน ฟังดูเป็นเชื่อมโยงกัน จะไม่เป็นไปตามที่พิธีกรเขาอยากู้อีกต่อไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมก็จะไว้เริ่มต่อจากรายการอาจารย์จรัสเลยนะครับ แนวนี้นี้ครับ

ประธาน : หรืออย่างที่จะไปให้แก่ว่าง ก็อาจจะเล่าเป็นโจ๊ก ความที่เราเรียกว่า ครู ก ครู ข ครู ค คอลัมน์นิสต์ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย บางทีไปเข้าใจเอาว่าไปเอาครูมาทำ เราก็ได้แต่ขำ ๆ นะครับ จริง ๆ ไม่ได้ไปรบกวนครูหรืออะไรอย่างนี้ ใส่มันลงไปบ้าง ที่เข้าใจผิดไม่สำคัญ สำคัญแต่ว่าครูเขาพอเห็นอ่านบ๊ีบ เขากลับ อ่านพวกนี้เยอะ เขานั่งตั้งตารอว่าเมื่อไรจะตั้ง ปราบฎ ถึงเวลาที่ไม่ตั้ง ก็คงอาจจะโวยวายมาว่าต้องมีใครไปเบียดอะไร เชิญครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ ขออนุญาตครับ คือขออนุญาตเล่าเรื่อง พวกนี้นิดหนึ่งนะครับ คือตอนนี้มีปัญหาหนึ่งในสังคมไทยที่พวกสื่อก็จนปัญญาอยู่นะครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คือว่าคนที่ไม่อ่านหนังสือ เอาอันนี้ก่อนนะครับ ๑. คนไม่อ่านหนังสือ ๒. อ่านหนังสือก็ไม่อ่านยาว
อะไรยาว ๆ ไม่อ่าน แล้วก็ไปที่ไหนก็โวยวายว่าไม่รู้ ไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ยิน ไม่รู้ว่รัฐธรรมนูญใหม่
ทำอะไร อยู่ที่ไหน เนื้อหาไม่เข้าใจ อย่างว่าแต่รัฐธรรมนูญเลย เรื่องอื่นก็ไม่รู้ ตอนนี้นะครับ
เรื่องอื่นก็ไม่รู้ เพราะว่าหนังสือไม่อ่านกัน

ประธาน : แต่ถ้าตารางจะหย่ากับใครนี่รู้ดี

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนั้นรู้ครับ หนังสือพิมพ์ที่ถกเถียงกัน หรือว่ามีเรื่องโน้น
เรื่องนี้ บางทีพาดหัวหนังสือพิมพ์อย่างกังวลว่าประชาชนจะรู้หรือไม่รู้ คือบางทีคนส่วนใหญ่
ไม่รู้เรื่องเลย ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ไม่รู้เรื่องว่าเกิดอะไรขึ้น ที่นี้ ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์นี้จะรู้เรื่อง
โดยวิธีไหน สิ่งนี้นักสื่อสารทั้งหลายกำลังมีงنگกันอยู่นิดหน่อยก็คือว่า ถ้าเป็นคนรุ่นผม
รุ่นท่านอาจารย์ รุ่นอะไรอย่างนี้ เราอยู่ที่ไหน คือ Generation X หรือก่อน X นี้เรารู้ว่า
ท่านเหล่านี้อ่านหนังสืออยู่ตรงโน้นอยู่ตรงนี้ แต่เขาเรียกว่า Generation Y ลงมา คนรุ่น Y ลงมา
ไม่รู้ว่ามีอยู่ตรงไหน แล้วมันอ่านอะไรหรือผลิตอะไร ผลิตนี่คือหมายความว่าสร้างมูลค่า
อะไรต่าง ๆ ในทางสังคมนี่ครับ ไม่รู้ว่าอยู่ตรงไหน ที่นี้คำสันนิษฐานก็คือว่าไปอยู่ตามกลุ่ม
ความสนใจ ที่นี้มันจะมีกลุ่มความสนใจนี้เยอะมากเลย เช่นสมมุติว่า คนสนใจเรื่องมอเตอร์ไซค์ซึ่ง
อย่างนี้ อาจจะมีอยู่ ลงทะเบียนกัน ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ คนเลย อันนี้เป็นเหตุที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีเคยเปรย ๆ อยู่ที่หนึ่งว่า นักเลงหัวไม้อยู่แถววัดอะไรสักแห่งหนึ่งแถว ๆ นี้ บอกว่า
เน วัดดาว มีคนลงทะเบียนกด like ตามดูพฤติกรรม หรือว่าฟังเน วัดดาว มันจะ post อะไร
หรือเขียนอะไรนี้มากกว่าเว็บไซต์ของรัฐบาลอีก อันนี้คือสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีเคยบ่นนะครับ แต่
มันก็เป็นพฤติกรรมของคนรุ่นนี้ว่า Y นี้มันจะไปอยู่ตามความสนใจของมัน ความสนใจของมันนี้
แปลว่าอะไร แปลว่าเขาอยู่แล้วเขาจะเห็น และเขาได้ยินสิ่งนั้นใหม่ เช่นว่า มีคนตามเน วัดดาว
อยู่ ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ คน เน วัดดาว พูดสิ่งนั้นออกมาในวันนั้น แล้วคน ๗๐๐,๐๐๐-
๘๐๐,๐๐๐ คนนั้นจะรู้ว่าเน วัดดาว พูด ก็ไม่จริงอีกนะครับ คือบางทีอาจจะอยู่ แต่ว่า skip
ผ่านไปพืดพืดพืดผ่านไป ที่นี้ของเราแล้วมันจะไปถึงตรงนั้นได้อย่างไร ผมว่าสิ่งที่เราต้องระวังอยู่
คือว่าเขาจะมีคำขอมานะครับ มีคำขอมาระเภทอย่างนี้เยอะ ๆ แล้วก็แต่ละคนก็จะจัดรายการ
ของเขาด้วยความหวังดี เช่น ช่อง ๑๑ รายการรัฐสภาจัดให้เรา ๑๕ ครั้ง เราก็เกณฑ์กันไปออก
ทีวีรัฐสภา ๑๕ ครั้ง ที่นี้พอออกช่องเหล่านี้ เราก็ลืมนึกว่าคนดูจำนวนเท่าไรที่ดูผ่านช่องนี้ แต่เราใส่
สรรพกำลังลงไปในช่วงพวกนี้เยอะมาก เพราะว่าใครมาเขาก็จะจัดให้เราไปตามนั้นใช้ใหม่ครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ที่เราต้องทำก็คือว่าประเมินว่า Y ที่ไปอยู่ตามกลุ่มต่าง ๆ นี้ไปอยู่ตรงไหนบ้าง ที่เราพยายามทำอยู่ก็มีรถไฟฟ้า มีธนาคาร เดียวเราก็จะไปติดต่อช่องที่มันควรจะไปอะไรทั้งหลายนี้นะครับ อย่างเมื่อเช้าท่านอาจารย์ธิตินันท์ เดียวท่านอาจารย์ธิตินันท์สองช่วยขยายก็ได้ว่า ๓ น้า มันไปโผล่ที่อื่นก่อนได้อย่างไร มันควรจะไปโผล่ที่ไหนไหม หรืออะไรอย่างนี้ คือมีวิธีการเปิดตัวหรือเปล่า อะไรอย่างนี้ อันนี้ก็จะเป็นการกระบวนกรของมัน หรือว่าถ้าเกิดว่าเราลงไปกับทางท้องถิ่นแล้วใช้ไหมครับ เรามีกระบวนการเปิดเข้าไปในค่ายทหาร เปิดเข้าไปในเทศบาล เปิดเข้าไปในหอกระจายเสียงหมู่บ้าน และมีชุดของมันที่เป็นชุด เป็นชุด เป็นชุดเลยนี้นะครับ ผมว่าอย่างนี้คือพยายามให้มันกระจายไปมากที่สุด ดูในกลุ่มของมันว่ามันไปอยู่ตรงไหนบ้าง เกษตรกรเขาอยู่ตรงไหน ผู้ใช้แรงงานอยู่ตรงไหน ซึ่งผมคิดว่าอันนี้เป็นเรื่องที่กำลังบอกอยู่นิดหน่อยว่า เราจะต้องหาทางไปมากกว่าที่เคยเป็น ผมคิดว่า การร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้ ปี ๒๕๕๐ เขาก็ไม่ได้ไปมีหน้าที่ในการเผยแพร่ใช้ไหมครับ ปี ๒๕๔๐ ก็มีคนทำให้ พอปี ๒๕๕๙ ๒๑ คนต้องทำหน้าที่นี้และทำหน้าที่อยู่บนวิกฤติของสื่อมวลชน ที่ตอนนี้คนไม่ได้อยู่ตามช่องตามรูที่มันเป็นรูใหญ่ ๆ เข้าไปแล้ว แต่มันจะอยู่รูเล็กรูน้อย เราก็ต้องไปหากวาดต้อนมันเอาตามรูเล็กรูน้อยเอามาให้หมดใช้ไหมครับ อย่างเช่น เราจะเอา banner ไปตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ อุต. อะไรต่ออะไรพวกนี้ คือมันต้องคิดละเอียดมาก ฉะนั้นผมคิดว่า บางทีการไปตามบางรูใหญ่ ๆ นี้ผมว่าโอเคใช้ไหมครับ ที่นี้บางอย่างเมื่อสักครู่ผมฟัง ผมไม่แน่ใจว่าผมจับประเด็นไม่ทันหรืออย่างไรนะครับ ท่านอาจารย์พูดถึงเรื่องครู ก เหมือนกับว่าให้เราเป็นทีมใหญ่ แล้วเราเลือกเอาจังหวัดที่จะไปใช้ไหมครับ แต่ว่าที่เราคุยในอนุกรรมการเมื่อเช้าเหมือนกับว่าเรารอ เดียวท่านอาจารย์ชาติชายได้จากกระทรวงมหาดไทยมา แล้วพวกเราคุยในอนุกรรมการนี้ เหมือนว่าแต่ละอนุกรรมการก็ไปตั้งคนไปประสานงานกับจังหวัด และเราก็พยายามจะไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะไป รู้สึกจะเป็นอย่างนั้น ผมยังงง ๆ อยู่ นะครับ ว่าตกลงเรา เมื่อสักครู่ผมยังถามอาจารย์ คือเราไม่รู้ว่าเราจะใช้รูปแบบไหนดี อันนี้ครู ก ครู ข นะครับ แล้วก็ผมว่าอย่างที่เรารู้อยู่กัน วันก่อนว่า เรามี ก ข แล้วไปตามด้วยกระทรวงต่าง ๆ ที่ผมคิดว่าเราควรจะไปยื่นนะครับ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ที่เขามีเครือข่ายเยอะ ๆ นี้นะครับ แล้วก็ใช้ model ของคุณปกรณ์ไปตามค่ายทหาร เอากาต่าง ๆ ดึงเข้ามาบวกของที่ครูฝึก รด. ที่ท่านอาจารย์เสริมเข้ามาอันนี้ในภาครัฐ แล้วอันอื่นท่านอาจารย์ธิตินันท์ เท่าที่คุยท่านอาจารย์ธิตินันท์กำลังตั้งธงอยู่ว่าในภาคเอกชน ภาคอื่น ๆ นี้กำลังจะอย่างไรใช้ไหมครับ ท่านอาจารย์ศุภชัยก็กำลังคิดสื่อที่มันไปได้หลาย ๆ ทางอยู่ ใครคิดอะไรได้ตอนนี้ นะครับ คือผมว่ามัน model ใหม่แล้ว คือว่ามันจะมีรูอะไรอยู่ตรงไหน-----

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ไปมันหมดผมว่านะครับ แต่ว่าเราต้องประเมินว่าสรรพกำลังบางจุดที่เราไปใส่มัน มันทดแทนด้วยวิธีอื่นได้ไหม ผมก็ยังนึกอยู่นะครับ เช่น เทปที่เราไปออกครุ ก มีตั้ง ๗-๘ เทป เพราะว่าเรามี ๒-๓ ทีมใช้ใหม่ครับ เราเอาเทปนี้ไป run ในบางช่องได้ไหม คือแทนที่เราจะไปนั่งจัดรายการใหม่หมดทุกครั้ง ๆ ผมว่าถ้าทำวิธีนี้เราอาจจะทเวลาได้นะครับ และเราก้หมุนไปช่องที่เราควรจะไปอย่างนี้ หรือรูที่เราควรจะไป

ประธาน : เชิญครับ

นายเจียรชัย ณ นคร : ท่านประธานครับ คือผมว่าในระยะช่วงสั้น ๆ จากนี้ไป อันหนึ่งผมกำลังคิดว่าไม่แน่ใจว่าต้องคุยกับทางสำนักงานสถิติแห่งชาติให้เขาช่วยเราอีกสักครั้ง หรือเปล่า เพราะว่าเราคุยกันตอนนี้ ข้อมูลเรื่องรัฐธรรมนูญนี้ยังไม่ไปถึงครัวเรือนเลย เหมือนเมื่อสัก ๒-๓ อาทิตย์ที่แล้วก็มีสำนักโพลไปทะเลาะทำโพลแล้วก็บอกว่าคนไม่รู้เรื่องรัฐธรรมนูญ ผมอ่านนี้ผมรู้สึกหนักใจนะครับบอกคนจะไปรู้เรื่องได้อย่างไร ในเมื่อมันยังไม่แจก แต่ดันทะเลาะไปทำโพลก่อน คราวนี้ปัญหาก็คือว่าวันนี้ผมยังเชื่อในสิ่งที่สำนักงานสถิติแห่งชาติทำมาบางส่วนนะครับ คือตอนที่อาทิตย์หน้าพอเขาแจกไปถึงบ้าน ตอนนี้เราควรจะมีการ cross check ว่าปฏิกิริยาของคนต่อการรับรู้เรื่องรัฐธรรมนูญคืออะไร อันนี้คือของจริง เพราะมาถึงบ้านมันมี ๒ version ซึ่งเรา assume เลยว่าคนที่ไม่ชอบอ่านหนังสือเขาจะอ่านสาระที่เป็นการ์ตูน ตรงนี้ผมคิดว่าต้องมีวิธีการไป cross check อันที่ ๒ gimmick ของ กกต. นี้ app ที่ให้โพล เรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ให้โพล วันนี้จริง ๆ ถ้าถามไปที่ กกต. วันนี้มีการโพล app ไปที่รายการแล้ว คือผมเข้าใจว่าเราต้องหาวิธีการไปเช็ก แล้วก็ไปวางแผนให้มันดี ๆ เพราะว่าตอนนี้หลายอย่างที่เรากำลังทำวันนี้ ที่ผมเป็นห่วงนิดหนึ่งก็คือว่ามันเป็นการยืมจมูกคนอื่นเขาหายใจ และการส่งต่อไม่ระหว่างครุ ก ครุ ข ครุ ค ถ้าอย่างแค่นี้ตัวอย่างที่ท่านประธานพูดให้ฟังเมื่อวานมันก็ไม่ค่อยได้ไปไหนแล้ว และอย่างถ้าเกิดวันนี้ที่ไปนครสวรรค์กลับมารายงาน ถ้าจะเป็นแบบเดียวกัน นั่นหมายความว่า model ครุ ข ครุ ค มีจุดอ่อนที่ต้องไปปรับ นี่ไม่นับเรื่องของงบประมาณที่จ่ายเขาด้วยเงินที่แบบแทบไม่มีใครอยากไปทำงาน ในขณะที่เดียวกันเองสิ่งที่มันเป็น simple อย่างเช่นโพลเตอร์ที่จะทำ ที่จะขอให้แจกไปตามท้องถิ่น พวกนี้มันก็จะเห็นผลได้ชัดเจนกว่า แต่ว่าจะวัดผลมันอย่างไร แต่ผมคิดว่ามันต้องดูจังหวะให้สอดคล้องกับข้อมูลเมื่อไปถึงประชาชนเรียบร้อยแล้ว และอีกอย่างหนึ่งที่สำนักงานสถิติแห่งชาติพูด ผมคิดว่าเคยทำมา แล้วก็บอกว่าคนรับรู้เรื่องข้อมูลข่าวสารทางรัฐธรรมนูญช่องทางไหนมากที่สุดก็คือทีวี คืออย่างไร ๆ สุดท้ายก็ต้องฟังทีวี แต่จะออกทีวีออกอย่างไร คือตรงนี้ผมกำลังคิดว่า

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ถ้าในความเห็นผม ช่องทางที่เราใช้ตอนนี้มันมีหลากหลาย บางอันมันไม่ต้องไปพึ่งพาปากคน อย่างเช่นส่งโปสเตอร์ไปติดตามที่ทำการต่าง ๆ อันนี้คนผ่านไปผ่านมาก็มองเห็น โดยที่อาจารย์ ศุภชัยติดหน้าจอ ATM ซึ่งอาจจะมีปัญหาเรื่องข้อความบ้าง พวกนี้ไม่ต้องการปากใครมาพูด แต่มันสื่อสารโดยข้อความและมันถึงคน เพราะว่าถ้าเกิดเพียงแต่ว่าถ้าลงว่า หน้าตู้ ATM บอกว่า วันที่ ๗ ไปลงประชามติ สมมุติอย่างนี้ หรือว่าสิทธิเสรีภาพอะไรก็ว่าไปแล้วแต่ข้อความที่จะใส่ คือพวกนี้มันสื่อสารถึงคนโดยที่เราไม่ต้องลงแรง แต่เพียงแต่เราใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือสื่อสาร ให้เป็นประโยชน์เท่านั้นเอง แต่การที่ไปสื่อสารกับคนและหวัง คาดหวังว่าคนมันจะไปต่อ ต่อ ต่อ ตามที่เราต้องการ ตรงนี้ผมคาดหวังไม่ได้ว่ามันจะได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ และตรงนี้เป็น เรื่องที่คาดหวังได้ยาก แต่อันนี้ผมเองที่จริงผมอยากจะทำว่า ถ้าเมื่อเอกสารไปถึงมือประชาชน สัปดาห์นี้สัปดาห์หน้าแจกไปแล้ว ตอนนี้อันนี้ถ้าเกิดเรารบกวนสำนักงานสถิติแห่งชาติ cross check อีกสักทีได้ไหม ถ้าเช็คได้เราจะรู้ปฏิบัติการ เราจะตั้งรับได้ดีว่า อย่างน้อยที่สุดมันจะเป็นการบอกเรา เพราะสำนักงานสถิติแห่งชาติเขากลับมาเป็นหมิ่น เช่นเราจะรู้ได้ว่าอ่านจากเล่ม ๑ เล่ม ๒ อะไรอย่างนี้ เขาจะบอกเราได้หมด สิ่งเหล่านี้มันจะสะท้อนให้เราเห็นเองว่าการที่เราจะเดินต่อไป จะเดินอย่างไร แต่ว่าอย่างที่ผมนำเรียนครีว่ามันมี ๒ ส่วน คือส่วนหนึ่งคนเขารับรู้เองจากสิ่งที่เขา ได้รับได้เห็น หน้าจอ ATM บ้าง ป้ายในรถไฟฟ้าบ้าง อะไรบ้าง โปสเตอร์บ้าง อีกอันก็คือจากปาก ที่เราหวังว่าคนจะไปพูดต่อ ๒ ส่วนนี้ผมคิดว่าเราต้องซังให้ดีกว่ามันเป็นอย่างไร คือตอนนี้นี่ผมเอง ใจผมถ้าถามผม ผมยังรู้สึกใจเย็น ๆ อยู่นะครับ เพราะผมอยากจะดูว่าพอหลังจากที่มีการแจก ไปแล้ว อยากจะรู้ว่ามีพลกีสำนึกที่ไปทำ ว่าคนรับรู้ข้อมูลแค่ไหน อย่างไร และผมก็ยังเชื่ออย่างว่า สุดท้ายปลายทางแล้วอิทธิพลของทีวียังมีอยู่สูง เพราะมันเข้าถึงทุกบ้าน แล้วก็จริง ๆ แล้ว อย่างเพลงที่จะไปเปิดนี่นะครับ ตามเสียงตามสายพวกนี้มีผลทั้งนั้นเลย มีผลในทาง positive ทั้งนั้น เป็นเพียงแต่ว่าเวลาเราฝากไปถึงเขาแล้วคำถามคือว่าขอให้เปิด ประเด็นของผมมีอยู่อย่าง เดียวคือเขาเปิดให้หรือเปล่า เราแน่ใจได้อย่างไรว่าเขาจะเปิดให้ กระทรวงมหาดไทยสั่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านลงไปปีนี้ เขาเปิดให้ เขาจะเปิดให้หรือเปล่า อันนี้ผมไม่รู้ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่มันแน่นอน ในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลคือข้อมูลข่าวสารได้ถึงตัวเขาและเขาสามารถสัมผัสได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องไปพึ่งพาใคร อันนี้ผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นที่หัวใจที่สำคัญอยู่เหมือนกัน

ประธาน : ในอนุกรรมการแต่ละคณะซึ่งมีคนอื่นอยู่ด้วย ไม่ใช่เฉพาะกรรมการเราก็ลองหยิบประเด็นเหล่านี้ขึ้นคุย เพื่อใครเขาจะมีวิธีอะไรที่เขาจะได้ผลมาเสนอแนะ มันก็มี

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

มันอาจจะจริงอย่างที่คุณภัทระว่า แต่ละ Generation มันจะมีสังคมของมันซึ่งเขารู้กัน ผมนี่เคยนั่งคิดว่า ผมนี่ชอบรายการของใครนะครับ ที่เอาเพลงฉ่อยไปเล่นจำอวดหน้าม่านประกอบปีหนึ่งเขาจัดครั้งหนึ่ง ๒ ครั้งของ Workpoint รายการอะไร สยามอะไรไม่รู้ ที่เขาอัดเทปมาขายแล้วผมก็พยายามเปิดตาหูเมื่อไรเขาเล่น ผมจะไปดู จะไปซื้อตัวไปดู ไม่เคยได้ดู เพราะผมไม่รู้เลยสักทีว่ามันจะมีเมื่อไร มาดูอีกทีตอนที่เขาเอาเทปมาขายแล้วถึงจะรู้ แล้วก็นั่งเสียดาย เอ๊ะทำไมตอนนั้นเราไม่รู้ แล้วก็มานั่งสงสัยว่าอย่างเกาหลีมันจะมานี้นะครับ ทำไมเด็กมันรู้ล่วงหน้า มันไปนอนเฝ้า ทำไมเราไม่เคยเห็นรู้เรื่องข่าวนี้มันมาจากทางไหน เราก็คงเราก็คงเปิดหูเปิดตาเยอะ อ่านหนังสือพิมพ์ก็พอสมควร ดูทีวี มันอาจจะเป็นเพราะเราไม่ได้ดูข่าวชนิดที่เราไม่สนใจ เช่นพอถึงข่าวกีฬาเราไม่สนใจเราก็คงไม่ดูแล้ว ยิ่งถ้าข่าวดาราร วงการแสดงนี่เรายังไม่ดูใหญ่เลยมองก็เหมือนมองผ่านทะเลจ่อไปไม่ได้สนใจ เพราะฉะนั้นเราก็คงไม่รู้ แต่เด็กพวกนั้นเขาอาจจะสนใจเรื่องนี้และเขาก็ดู เพราะฉะนั้นมันก็ยากที่จะลงไปล้วง เมื่อสักครู่ผมเห็นเด็ก มีเด็กแต่งตัวเครื่องแบบนักเรียนมาเสิร์ฟน้ำ กำลังให้ไปถามว่าเขามาเสิร์ฟน้ำ มาทำงานนอกเวลาหรือว่าใครจ้างมาเป็นพิเศษรู้ไหม จะเชิญเขามานั่งถามว่า แล้วพวกหนูรู้ข่าวร้ายพวกนั้นมันมาจากไหน เช่นเขาจะแข่ง ปิดถนนแข่งมอเตอร์ไซค์อย่างนี้ ตำรวจยังไม่รู้เลย แต่ว่าพวกนั้นมันรู้ มันแหกกันไปได้มเลย

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : อาจารย์ ช่วยให้ข้อมูลครับ ผมพอดีมีลูกศิษย์ก็ประเภทนี้ครับ ไปนอนเฝ้าที่โรงแรมอะไรประมาณนี้ครับ เพราะเขาไปดูแฟนเพจ คือพวกนี้ดารานักร้องเขาจะมีเพจของเขาครับ หมายถึงว่าเป็นเพจมีชัย เพจอาจารย์ต่ออะไรอย่างนี้ครับ แล้วเขาก็จะ follow เวลาที่มีเรื่องอะไร คือพวกนี้ก็จะเข้าไปนั่งเฝ้าแล้วก็มีความรู้สึกมันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขาที่เขาจะต้องเข้าไปดูทุกวัน มันก็เลยต้องรู้ข้อมูลอย่างนี้ครับ เขาก็จะ post ว่าวันนี้ทัวร์ของคอนเสิร์ตเขาจะไปที่ไหน อย่างไร มันจะมีแฟนเพจของนักร้องพวกนี้อยู่ครับ

ประธาน : เราก็คงต้องมาวิ่งตามให้ใกล้ ๆ ไม่ต้องถึงกับทันมัน ทันคงยากแล้ว Generation มันเปลี่ยนแปลงไป ก็ทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีอะไร เชิญครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ พอดีนี่ถึงอย่างนี้นะครับ ผมนึกตัวอย่าง ที่เราไปติดตอร์ถไฟฟ้าได้ผมว่าอันนี้ดีมากครับ ท่านอาจารย์ ผมคิดว่าถ้าเขาให้พื้นที่เราอย่างต่อเนื่อง เข้าใจว่าไม่ถึงเดือน ผมว่าเอาสัก ๒-๓ อาทิตย์ ล้านคนนี่เห็น ผมเชื่อ นะครับ ล้านคนนี่เห็นสิ่งที่เราจะไปใส่ในทีวี เขาให้เรา ๒ อันก็คือว่าเขาให้ในจอภาพเคลื่อนไหว อันที่ ๒ คือเขาให้ที่

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ติดโปสเตอร์เราในรถ ที่ติดโปสเตอร์เรานี่เขามาประชุมกับเราวันแรก ท่านอาจารย์ศุภชัยให้เขาดูพอดีอนุกรรมการของท่านอาจารย์ศุภชัยนี่เก่งมากเลยไปเอาดาราช่อง ๗ มาได้ และเขาก็ถ่ายมาให้ อย่างสวยเลย ท่านอาจารย์คงได้ดูแล้วนะครับ อันนี้เขาบอกแค่ว่า คืออายุ ๑๘ ปีปึบเป็น young voter นี่ก็ได้รับโหวต ผมว่าถ้าพูดอย่างนี้กับพวกดาราให้มีกระแสขึ้นมา กับพวกดารานะครับว่า เขาจะไปโหวตรัฐธรรมนูญ เอาแค่ดาราพูดนะครับ ผมว่าดาราหลาย ๆ คน post Instagram ของเขาว่า เขาจะไปโหวตเรื่องรัฐธรรมนูญนี้มีกระแสขึ้นมาทันทีเลย ว่า คนจะไปโหวตรัฐธรรมนูญ และจะดีกว่าที่เราไปรณรงค์อีกผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ อันที่ ๒ ผมนึกภาพไป นึกตามนะครับ ท่านศุภชัย คือถ้าเราเอาโปสเตอร์อันนี้ไปติดในรถไฟ คนเขาจะดูเพราะว่ามันสวย ผู้ชาย ก็หน้าตาดี ผู้หญิงก็ดูน่ารัก

ประธาน : ผมเห็นแต่หน้าตา ๒ คน แต่ยังไม่เห็นว่าแล้ว ๒ คนนั้นพูดว่าอย่างไร

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ครับ เขาพูดเรื่อง

ประธาน : เพราะวันนั้นที่ส่งมา ส่งแต่รูป ไม่ได้ส่งข้อความ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ครับ เดี่ยวท่านอาจารย์คงเอาให้ดูได้อีกทีหนึ่งนะครับ ที่นี้ผมไปนึกถึงว่า อันนี้ถ้าทำไปสัก ๒-๓ อาทิตย์และเราเปลี่ยนนะครับ อาจารย์ แล้วมันมีโปสเตอร์ ชุด ๒ เช่นว่าเราบอกสิ่งใหม่ในรัฐธรรมนูญอย่างนี้เครือข่ายผู้หญิงของท่านอาจารย์จूरี กับท่านกีระณา น่าจะช่วยให้เราได้ว่า ผู้หญิงต้อง สมมุติว่าเราเขียนอะไรให้ผู้หญิงตั้งเยอะใช้ไหมครับ หรือว่างบประมาณของผู้หญิง ท่านไปเอาพวกดาราหรือใครทั้งหลายที่เป็นผู้นำสตรี หรือว่าคนที่เอ่ยมาแล้ว ผู้หญิงสวย ๆ อะไรที่คนจะรู้จักนี่นะครับ เขามาพูดว่ารัฐธรรมนูญมีเรื่องสตรีอะไรใหม่ รัฐธรรมนูญนี้เขาดูแล้วผู้หญิงต้อง สมมุติว่าอย่างนี้นะครับ และทำเป็นโปสเตอร์แผ่นเดียว ผมว่าไปติดรถไฟอย่างนี้ หรือว่าพูดเป็นภาพเคลื่อนไหวก็ได้ว่า รัฐธรรมนูญพูดถึงผู้หญิงอย่างไร ใช้ไหมครับ พูดและมันถ่ายแล้วมันดูน่าดู ผมว่าแค่นั้นเองนะครับ แล้วไปออกในรถไฟ ที่นี้ผมก็ ยังหวัง คือผมยังไม่ได้ถามท่านภุมรัตน์ว่า หนังสือเขาทำ เมื่อเข้าก็คุยอยู่ในอนุกรรมการเนื้อหาว่ายัง ไม่ได้คุยกับทางอนุกรรมการฝ่ายดิจิทัลว่าเขาผลิตถึงไหนนะครับ สมมุติว่าเขาผลิตเสร็จและเอาอันนี้ ลงในรถไฟได้ โอ้โฮผมว่าพลังมหาศาลมากนะครับ ก็ไม่รู้จะทำถึงไหนนะครับ แต่ว่าถ้าทำทันเสร็จในเดือนกรกฎาคมได้ และเรายิงต่อ ติดต่อกัน ๔ อาทิตย์ในรถไฟ ผมว่าโอ้โฮ มันเกิดพลัง

ประธาน : มันก็นาทีที่เขาจะทำ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : เขาจะทำ ๕ นาที แต่ว่าพวกนี้เขาย่อยได้ เขาทำได้ครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ต้องทำสัก ๓๐-๔๐ วินาทีอะไรอย่างนี้ เพราะว่าถ้าทำเสร็จเราก็ขอความร่วมมือไปยัง กสทช. เลย ให้ กสทช. เขาส่งให้ทีวีทุกอัน รวมทั้งทีวีท้องถิ่นอะไรพวกนี้ก็ไปได้ฟรีแล้ว

นายภัทร คำพิทักษ์ : อาจารย์ครับ นิดหนึ่งครับ เรื่องรถไฟฟ้า วันนั้นเขามาคุย แต่ผมยังไม่ได้พูดนะครับ ท่านอาจารย์ศุภชัย หนังสือ M2F ที่มันแจกฟรีอยู่ของเครื่องที่ผมทำมันแจกเฉพาะในกรุงเทพฯ เดียวนี้พิมพ์มากที่สุดในทุกหนังสือพิมพ์คือว่าเขาแจกฟรี ๔๐๐,๐๐๐ เล่ม เขาเสียเงินให้กับรถไฟฟ้า นะครับ ในการที่เขาจะไปยื่นแล้วเขาแจก แจก แจกนี้ ๔๐๐,๐๐๐ เล่มถึงคนมากที่สุดเลยครับ แผ่นพับของเรา ๒๙ ข้อนั้นใช้ใหม่ครับ ถ้าสมมุติว่าถ้ามัน ๒ อาทิตย์สุดท้าย จะให้ถึงมือคน ไปยื่นแจกรถไฟฟ้า ผมว่านะครับ อาทิตย์หนึ่งสัก ๒-๓ ครั้งถึงเป็นล้านคน แล้วขึ้นรถไฟฟ้าอ่านด้วย เพราะเขาถือติดมือ ผมก็ยังคิดถึงวิธีนี้อยู่ คือขอเขามาได้ แต่ว่าเดี๋ยวเราค่อยไปเอาไว้ท้าย ๆ เอาไว้ไปคิดมุขเอาเดือนกรกฎาคมก็ได้ ผมว่ามันต้องหาวิธีพวกนี้ครับ ที่ว่าจะไปถึงคน แต่ว่าเราจะต้องทำแผ่นพับของเราแบบไหน แบบใหม่หรือเปล่า จะอะไรอย่างไหนนะครับ คือตอนนี้ผมว่าถ้าเราเข้าใจตรงกันนะครับว่า เราอธิบายครู ก ครู ข ไป และใช้ ๑๐ ข้อนี้เป็นหลัก เสร็จแล้วเราตามด้วยแผ่นพับ แผ่นพับ ๒๙ ข้อ ข้อเด่นและข้อดีมี ๘ กับ ๒๑ ผมว่าไปไหนนะครับ ถ้าเกิดสมมุติว่าเราไปเวลาที่ให้มีเวลาให้เรา ๒-๓ ชั่วโมง แล้วก็ไล่ ๒๙ ข้อนี้ นะครับ นี่ใช้แค่ ๒ สูตรนี้ นะครับ แล้วท่านอาจารย์ ท่านประธานกำลังให้คนไปทำให้ว่า graphic ๒๙ ข้อนี้ทำให้เป็น pattern เดียวกันใช้ใหม่ครับ เพื่อไป แล้วเราไปที่ไหน เราก้เอาอันนี้ไปบรรยาย ผมว่าทำโดยวิธีนี้ เพราะ graphic ๑๐ ข้อนั้นเรามีอยู่แล้วใช้ใหม่ครับ เราใช้ ๒ อันนี้ พอไปถึงเดือนสุดท้าย เดือนกรกฎาคม เดียวเรามาช่วยกันค้นเอาหัวกะทิออกมาว่าเอาสัก ๙ แล้วเราก้ไปแผ่นเสียงตรกรองเอาเดือนกรกฎาคมว่าเราเอาแค่ ๙ เราไปพูดถึงไหน เราก้เอาแค่ ๙ นั้น ผมว่าอย่างนี้คนพอจำได้นะครับ แล้วอย่างครู ก ครู ข ครู ค นี้เอาอย่างไร เอาเขา ๘-๙ หน่อยเท่านั้น

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ยังไม่เคยพูดกันว่าที่เราจะออกไปดูครู ก เขาอบรมครู ข เราจะไปทำอะไร จะไปช่วยเขาพูดหรือจะไปสังเกตการณ์หรือจะเสริมตอบคำถามหรือจะอย่างไร แล้วก็เพื่ออะไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ เรื่องนี้ก็ให้มีทางกระทรวงมหาดไทยเขาได้ถามมา แล้วก็เราคุยกันในอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เมื่อเขามาประชุมร่วมกับเรา และ สนช. เมื่อเข้าก็ถามมาเหมือนกัน เพราะว่าเขายังอึดอัดมากกว่าเรามาก เพราะเขามีคำถามเดียว และ week ไหนอะไรนี่ก็เป็นรายการสุดท้าย ก็เรียกว่านั่งตั้งแต่เช้ารอดูคนเดียว ตอนจบครับ ก็อย่างนี้ครับ ก็ได้เรียนให้เขาทราบไปว่าเท่าที่เราคุยกับกระทรวงมหาดไทยไปแล้วก็คือ ๑. กรธ. ไป แน่ ๆ ก็คือไปให้กำลังใจ อันที่ ๒ ครู ก หรือครู ข หรือครู ค นี่จะเป็นตัวหลักในแต่ละเวทีของเขา เราจะไปร่วมรับฟังแล้วถ้ามีคำถามอะไรที่อาจจะตอบได้ไม่ถนัดปากนัก เราก็เหมือนกับตัวอ้างอิงตอบให้เขา หรือกรณีที่เขาพูดในเรื่องอะไรที่เรียกว่าเป็นเรื่องสำคัญแต่ดูเหมือนฟังดูอาการคนฟังอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจ ดูหน้าตานี้นะครับ เราก็เสริมได้ก็เสริมนะครับ รวมทั้งสุดท้ายก็คือทำให้คำแนะนำและความมั่นใจแก่ครูทั้งหลายในแต่ละระดับ โดยเฉพาะครู ข เขาต้องไปเจอครู ค ใช้ไหมคะ เราก็สามารถ comment ได้ว่าวิธีการของคุณอบรม ก อบรม ข มันมีแค่เป็นร้อย การพูดการจาอาจจะเร็วไป เข้าไปหรืออะไรต่าง ๆ นี้นะครับ ควรจะเน้นตรงไหนอย่างไร อันนี้ก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะไปช่วยเขาได้ครับ และที่คุยกับกระทรวงมหาดไทยก็คือว่าเนื่องจากเราไปไม่ครบทุกแห่ง ขณะเดียวกันถ้าเราไปในแต่ละแห่งแล้วนี้โดยอบรมครู ข และเราประมวลมาได้เป็นข้อสังเกตและคำแนะนำเราก็จะรีบประมวลส่งให้กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งไปยังทุกพื้นที่ให้ได้รับรู้ว่า feedback เป็นอย่างนี้ครับ และเวลาเราไปถึงที่อื่น ๆ ลงไปในระดับ ค ทำงานนี้ก็แนะนำได้ก็ตามกำลังความสามารถเขาทำไปครับ อันนี้คือสิ่งที่ได้หารือกันตั้งแต่ต้นนะครับว่าเราไปทำอะไร ที่จริงตอนแรกเขาเข้าใจผิดนึกว่าเรานี้จะไปเป็นครูตลอดเลย แต่เราทำไม่ได้อยู่แล้ว และเราก็ต้องให้เขาเป็นตัวหลักครับ ในแต่ละพื้นที่ เพราะว่าแต่ละคนเขาก็มีความถนัดอยู่แล้ว และเราก็ไม่ควรที่จะไปเป็นหลักอย่างนั้น เดียวก็จะกลายเป็นว่าเราพูดแค่นี้ก็จะบอกแค่นี้แหละ ไม่ใช่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คือจริง ๆ เรื่องที่ท่านประธานถามนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ควรทำคือเราคุยกับครู ก ว่า อันไหนที่เขาอยากให้เราคุยบอกเราก่อน คือหมายถึงว่าก็คุยกันว่าเขาขึ้นมาให้เราพูด แล้วก็ถ้าไม่มีอะไรอย่างไร เราขอเวลาสัก สมมุติเขาครึ่งวันนะครับ ขอเวลาสัก

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๓๐ นาทีสรุปท้าย แล้วอะไรที่มันไม่ตรงไม่อะไรเราค่อยไปสรุปทั้งหมด คือสิ่งที่กังวลอยู่ ตอนเที่ยงนั้นก็ได้อาหรือท่านรอง ท่านสุพจน์ด้วยเหมือนกัน ท่านอาจารย์ประพันธ์ว่าถ้าสมมุติไป แล้วก็เห็นว่ามีอะไรผิดเราขอยกมือและขอพูด เดียวมันกลายเป็นเหมือนกับไปฉีกหน้าครู ก และตรงนั้นเดียวมันจะเป็นปัญหาใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้ามีอะไรผิดอะไรพลาดอะไร หรือเขาไม่เข้าใจอะไร ให้ครู ก นี่เป็นคนบอกให้เราอธิบายเพิ่ม ชี้แจงเพิ่ม และถ้าสมมุติไม่มีอะไรเลย เรานี้อย่างไรก็ขอครึ่งชั่วโมงท้าย หรือ ๑๕ นาทีก็ได้ คือเหมือนกับสรุปหรือไปเก็บยอดบางจุดที่ครู ก อาจจะไม่ได้พูดอะไรพวกนี้ลงไปสรุปท้ายลักษณะนั้น เพราะว่าลักษณะอย่างนั้นน่าจะดีกว่า ผมจะขออนุญาตพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับเรื่องรถ BTS ที่ไม่งเขาพูดเมื่อสักครู่นี้ ความจริงมานั่งนึก คือกรณี BTS ที่ผมคุยหรือไปพูดกับพวกนั้น เนื่องจาก ๑. คนที่เกี่ยวข้องเป็นลูกศิษย์และเขาก็โอเค แล้วก็มันเป็นเอกชน ที่นี่สิ่งทีวันนั้นที่คุยปีนี้ ผมไปนึกถึงเรื่องรถใต้ดิน คิดถึงรถไฟ คิดถึง บขส. คิดถึงการบินไทยหรือ Thai Smile หรืออะไรพวกนี้ ซึ่งอันนี้เป็นแขนขาของรัฐทั้งหมด ผมมีความรู้สึกบางอย่างนี้บางทีไปติดไปอะไรต่อมีอะไรไว้มันน่าจะดี แล้วก็ลักษณะอย่างนี้ผมเข้าใจว่าเราน่าจะขอโดยตรงได้ คือไม่ต้องไปผ่านอ้อมว่าขอคุยให้เขากรุณาอะไรทำนองอย่างนี้ครับ ผมไม่แน่ใจว่าลักษณะอย่างนี้พอไปไหวหรือเปล่า แล้วจริง ๆ มันก็อาจจะมีย่างอื่นที่เราอาจจะดูด้วยนะครับ ที่ผมคิดว่าอยากจะลองดู

ประธาน : รถไฟใต้ดินอันนี้คงได้ แต่ว่าเครื่องบินคงไม่ต้องกระมัง เพราะว่าบนเครื่องเขาไม่เคยมีติดโปสเตอร์ นอกจากจะให้เขาใส่ไปในหนังสือ อย่างการบินไทยให้ใส่ไปในหนังสือสวัสดิ์ ซึ่งผมว่าอย่าไปกวนเขาเลย

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : คืออาจจะไปที่สนามบิน เวลาที่เดินเข้าไปจะเอากระเป๋าที่เดินจากลงบันไดมาปีนี้มันจะมีพื้นที่ในการที่ติดได้ตรงนั้นที่ผมว่าน่าจะดู แล้วก็ตัว บขส. ผมมีความรู้สึกว่าจะไม่ว่าจะรถแอร์ รถร้อนนะครับ อันนั้นจะถึงแบบชาวบ้านชนบทจริง ๆ เลย เพราะส่วนใหญ่ก็คือนั่งแล้วก็ออกไปต่างจังหวัดกันทั้งนั้น

เลขาฯ : ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ เรื่องรถไฟฟ้า ผมเคยนำกราบเรียนมาครั้งหนึ่งแล้วเมื่อนานมาแล้ว ผมเข้าใจว่าทางโครงสร้างของสังคมมันเปลี่ยนอย่างที่เรารู้ ๆ กันคือมันเปลี่ยนไปหมดแล้ว ความสัมพันธ์ ผมไม่แน่ใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างหัวคะแนนกับพี่น้องประชาชนเดี๋ยวนี้ยังเหนียวแน่นอยู่อย่างเหมือนเดิมหรือเปล่า โดยผลของเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง LINE เรื่องอะไรต่าง ๆ อันนี้เวลาที่เราจะโน้มน้ำหนักคนในต่างจังหวัด ที่ผมเคยเสนอคือใช้ไอแอนด์ซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งก็คือลูกหลานของพี่น้องที่เขามา

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ทำงานในกรุงเทพฯ เป็นเอเยนต์ให้เรา และให้เขาสื่อสารกับคนในครอบครัวผ่านระบบสื่อสารที่เขาใช้กันอยู่แล้วตามปกติ โดยที่ไม่ต้องไปวุ่นวายทำอะไรใหม่ ในขั้นนั้นก็เลยทดลองเสนอมว่าจะลองเอาคลิปที่เราทำ ๆ กันอยู่นี้เอาไปยิงในรถไฟฟ้า พอลองสอบถามราคาดู น้องเขาช่วยสอบถามราคาดู มันแพงมาก มัน ๒ ล้านกว่าบาท เราก็กะลอมกัน พักกันไว้อยู่พักหนึ่ง ทีนี้ถ้าจะรื้อขึ้นมาใหม่ ผมคิดว่าใน content นี้เรามีอยู่เยอะแล้ว

ประธาน : รถไฟฟ้าใต้ดินหรือ

เลขานุการ : ครับ

ประธาน : รถไฟฟ้าใต้ดินหรือ BTS

เลขานุการ : รถ BTS ครับ

ประธาน : BTS เราได้ฟรีแล้วนี่ใช้ใหม่

เลขานุการ : คือเดิมชั้นที่ผมติดต่อครั้งแรกที่น้องเขาช่วยประสานงาน ๒ ล้านกว่าบาท

ประมาณเดือนหนึ่งหรืออะไร แล้วก็ยิงตลอดเวลา แล้วก็เปลี่ยนเทปยิงไปเรื่อย คือตอนนี้ content เรามี ผมว่าเรามีเยอะแล้ว เราควรจะปล่อยเสียที และถ้ายิงได้ฟรียิงปล่อยง่ายใหญ่ ทีนี้ก็ตัด content เป็นท่อน ท่อน ท่อน ให้มันเหลือ ผมไม่แน่ใจนะครับ ถ้าได้ฟรีจะดีมากเลย ผมคิดว่าเราสื่อสารกับคนอย่างนี้ เสร็จแล้วให้เขาไปสื่อต่อกับญาติพี่น้องเขา เพื่อนฝูงเขาที่ผมคิดว่าสะดวกกว่า แล้วก็ยังเป็นประโยชน์มากกว่า แล้วก็ทุนมากกว่า สำหรับผม ๒ ล้านบาทมันถูกมาก แต่ว่าสำหรับ กรธ. นี่มันแพง เพราะว่าเรางบน้อย แต่ถ้าผมมองในแง่ของการไปของสื่อ ผมคิดว่ามันไปไกลกว่า แล้วเวลานั่งรถไฟฟ้าไม่มีใครนั่งสถานีเดียว โดยมากจะนั่ง ๓-๔ สถานี มันจะต้องได้ฟังอย่างน้อย ๓-๔ หน ฟังมันทุกวัน ๆ ใช้เทคนิคแบบทหารครับ บังคับฟังมันทุกวัน ๆ อยู่ในรถมันไม่ไปไหนไม่ได้ มันก็ต้องเข้าไปในหัวอยู่ดี และยิงสักเดือนหนึ่งผมคิดว่ามันก็ work กว่า และอย่างน้อยเรารู้ว่าปริมาณคนที่จะเสพสื่อเหล่านี้มีเท่าไร เพราะเขาจะมีสถิติ มีตัวเลขอยู่ว่ามันใช้บริการแบบนี้เท่าไร แต่คนดูทีวีเราไม่รู้ แต่อย่างนี้มันเสพของเราอย่างน้อย ๓-๔ สถานี มันก็หลายนาที่อยู่นะครับ ผมคิดว่าสักประมาณ ๑๕ นาที ๑๐-๑๕ นาที มันก็นั่งฟังไปเรื่อย ๆ เสร็จแล้วอย่าให้ซ้ำบ่อย คือเดี่ยวเรื่องนี้บ้าง เดี่ยวเรื่องนั้นบ้างยิงไปเรื่อย ๆ วน เอา content ที่มีอยู่นี้ครับ ไม่ต้องผลิตใหม่ ผมคิดว่าถ้าผลิตใหม่แล้วเสียเวลาอีก เวลาที่มีน้อยอยู่ ผมคิดว่ายิ่งไปเลยจะดีกว่า ถ้าท่านได้ฟรีอยู่แล้วนะครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์ ขออนุญาตนิดเดียวครับ พอดีเมื่อสักครู่ มีสื่อแห่งหนึ่งเขาโทรมาถามคำถามซึ่งผมเองก็ไม่ได้คิดอะไรมาก แต่จะมาถามพวกเรา เพราะว่าเขาบอกเขาฟังเพลงฉ่อยไปแล้ว เขาถามบอกว่าทาง กรธ. ได้ฟังตรงช่วงตลกไหม เขาถามว่าแล้ว กรธ. คิดอย่างไรในช่วงตลก อันนี้ผมเรียนด้วยความเคารพจริง ๆ วันที่ผมฟังครั้งแรก ผมคิดเหมือนกัน แต่ว่าผมไม่ได้ทักท้วงอะไร เพราะว่าผมมองว่าช่วงตลกถ้าเราฟังมาตลอด มันก็ต้องคิดได้ว่ามันเป็นขำ ๆ มันไม่ใช่เป็นเรื่องซีเรียส แต่ว่าเหมือนกับสื่อที่เขาไปจับประเด็นว่า ตรงช่วงที่เพลงฉ่อยพูดตลก ๆ แต่ผมก็ฟังกับท่านปกรณ์ เราก็คงไม่ไปแก้ไขอะไรแล้วกระมังครับ แต่ว่าก็เรียนว่ามีคนฟังแล้วเขามีความรู้สึกบางอย่างว่า มันอาจจะเป็นการไปชี้หน้าในเชิงไม่ใช่เป็นผลบวกกับรัฐธรรมนูญครับ

ประธาน : เช่นอะไร

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ผมไม่รู้ว่าจะรศตอนไหน มันมีอยู่รศตอนหนึ่งที่พูด มันจะคล้ายอย่างนั้นหรือเปล่า ผมอาจจะจำไม่ได้นะครับ เหมือนกับว่าไปประชามติทำอะไร อะไรประมาณอย่างนี้ครับ ไม่รู้จะมีช่วงนั้นหรือเปล่า แต่ว่าผมจำไม่ค่อยได้แน่ชัดครับ ก็เลยเรียนให้ท่านทราบ เพราะว่ามีสื่อเขาโทรมาถามเมื่อสักครู่

นายภัทร คำพิทักษ์ : อาจารย์ครับ กลับมาประเด็นที่ท่านปกรณ์กับท่านอาจารย์ ธิติพันธุ์พูดนะครับ ผมว่าที่คุณปกรณ์พูดว่าสื่อ สังคมมันเปลี่ยน อันนี้จริงนะครับ ผมว่าถ้าทำได้ อย่างที่ท่านอาจารย์ธิติพันธุ์ว่านะครับ ทั้งรถใต้ดิน หรือว่าทำอากาศยานอะไรอย่างนี้มันจะโอเค มากเลยครับ ตอนเช้าครับ ท่านอาจารย์ ตอนนี่แท็กซี่บอกผมว่าคนเรียกแท็กซี่ไปสนามบิน มากกว่าไปหมอชิต ตัวมันถูกแล้วครับ ถ้าตัวมันถูก มันไม่ไปที่หมอชิตแล้ว และตอนนี้คนไป ขึ้นเครื่องบินมากกว่า ถ้าเราลองเช็คนะครับ ผมไม่แน่ใจถ้าเป็นป้ายใหญ่ของการท่า และการท่า เขาให้เราได้ ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าสัญญาพวกนี้จะหมดเป็นเดือน ๆ และมันจะจองที่ ๒-๓ เดือน ถ้าสมมุติว่าป้ายเขาว่าง แล้วเราขอเขาแค่เดือนเดียวอะไรอย่างนี้ ผมว่าอย่างนี้โอเค หรือว่าทำเป็น พวก ถ้าเขาอาจจะมิโสดอร์ติดทางเข้าหรืออะไรพวกนี้ ผมว่าให้อาจารย์ธิติพันธุ์ลองติดต่อ ดูใหม่ครับ เพราะว่าท่านมีช่องทาง ลูกศิษย์เยอะก็อาจจะได้ฟรีพวกนี้

ประธาน : ขอไปที่การทำ ลองดูสิว่าการทำยังเป็นเจ้าของสนามบินอยู่หรือเปล่า ถ้าเรามีโสดอร์ตัวใหญ่ ช่องทางนี้มันก็เยอะหรอก คิด ๆ ไปมันก็มี แต่ content ที่จะไปออก มันจะต้องเหมาะกับช่องทางนั้น ๆ แต่ที่ที่เราทำมาส่วนใหญ่นี้มันแบบเอาให้ใจให้อ่านทีเดียว

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ให้รู้เรื่อง มันก็ไปใส่ลงที่ไหนก็ยาก ตัววิ่งคนอ่านไป ๒-๓ วรรคแล้วมันก็เลิกอ่านแล้ว เพราะฉะนั้น
ต้องหาอะไรที่มันเป็นประโยชน์ สั้น ๆ หรือข้อความสั้น ๆ พอเหลือบไป瞥 นึกขึ้นได้อะไรอย่างนี้
ตรงนั้นซึ่งผมคิดว่าเราไม่ต้องไปคิดใหม่ก็ได้ ที่เราทำ ๆ นี่มันเยอะ จะเอาเรื่องอะไรมาก็เอาจาก
ตัวนั้นมาย่อเข้า ที่คุณอมรว่าเมื่อสักครู่นี้ไม่ต้องไปกังวลหรอก ถ้าเผื่อพวกพรรคการเมืองได้ฟังแล้ว
เดี๋ยวมันบอกเราเองแหละ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ หมอเหงงเขาออกมาอย่างที่ท่าน
เพิ่งพูดละครับ หมอเหงงในมติชน หมอเหงงบอกว่าเพลงฉ่อยเรานี้ผิดมาตรา ๖๑ เพราะ
เพลงฉ่อยไปพูดว่า ๑๔ ปีการศึกษาครับ แต่มาตรา ๕๔ เรานี้เขียนว่า ให้การศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี
เพลงฉ่อยไปพูด ๑๔ ปี หมอเหงงบอกว่าผิดมาตรา ๖๑

ประธาน : ที่เขาพูด ๑๒ ปีนั้นผิด เขาบิดเบือน ของเรา ๑๔ ปี เพราะมันอยู่คนละ
มาตรา พวกเราจำกันไม่ได้หรือ บทเฉพาะกาลเรา เด็กปฐมวัย ๒ ปีใช้ใหม่ ๒ หรือ ๓ ปีด้วยซ้ำไป

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมเข้าใจว่าเมื่อเข้านี้เป็นเพราะว่ารายการวิทยุเขาเอาเพลง
ฉ่อยไปออก พวกนี้มันคงได้ยิน เสร็จแล้วมันก็มาอย่างนี้ อ้ายนี้ พวกนี้มีพลังดี เดียวก็ชุดหลุมล่อมัน
ให้มันมาเถอะ ๑๒ ปี พอดีเลยเราอยากจะทำอะไรก็ได้ ๑๔ ปีใช้ใหม่ เราก็ได้ช่องละคราวนี้
เพราะเมื่อก่อนเราพูด ๑๔ ปีไปอย่างไร มันก็ไม่ได้ยิน นี่ให้เขาช่วยพูดให้เรานะครับ ดีแล้วครับผมว่า

ประธาน : เพราะตอนเราทำตรงนั้น อาจารย์ศุภชัย เราก็ไม่ได้นึกถึงบทเฉพาะกาล
ตอนท้าย อาจารย์อมรไปแล้วหรือ เมื่อคืนผมตื่นขึ้นมากลางดึกไม่รู้จะทำอะไรก็เปิดวิทยุฟังหลับ ๆ
ตื่น ๆ พอตีเขาก็ไปเอารายการคุณณัยที่ออกมาก่อนหน้านั้นวันหนึ่งมาออก แล้วก็เขาสัมภาษณ์
อาจารย์อมรเรื่องการอบรมต่อไปที่คอร์สนั้นคอร์สนี้ อาจารย์อมรตอบคลาดเคลื่อนไปหลายจุด
เหมือนกันในส่วนที่เกี่ยวกับที่ไปถามคุณณัยหรือใครถาม เมื่อคืนผมฟังตอนตีสาม แต่ไม่แน่ใจว่า
เป็นรายการสปริงนิวส์หรือเปล่า น่าจะเป็นสปริงนิวส์ ที่เขาถามอาจารย์เรื่องการอบรมในชุมชน
หรืออะไร และอาจารย์ตอบว่าในการอบรมเราจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ ที่เราจะอบรมชุมชนนี้ไม่ได้
อบรมแบบครู ก ครู ข เราจะอบรมแบบทั้งวัน ที่นี้ในช่วงนี้จะมีพูดกันถึงเรื่องจะทำอะไรด้วยวิธีไหน
อย่างไรอยู่เสมอ ๆ ถ้าเป็นสาระสำคัญจะเอาใส่แฟ้มนี้ไปให้ อาจารย์อมรนะครับ และอาจารย์
ถ้าไม่ได้มาก็ขยันดูหน่อยในนี้ แล้วก็เวลาตอบจะได้ตรงกับอันนี้ ที่อาจารย์ชาติชายเขามาให้ผม

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

มันคือภารกิจของครู ก ต่อครู ข และครู ข ต่อครู ค แต่ที่ผมถาม ถ้ามถึงภารกิจของพวกเราที่ไปจะไปทำอะไรให้กับเขา คือเอาเสียให้ตรงกัน

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนั้นยังไม่ได้เขียนให้เป็นตัวหนังสือครับ แต่เป็นพูดในที่ประชุมอนุประชาสัมพันธ์ครับ

ประธาน : ถ้าเอาอย่างที่อาจารย์นิติพันธุ์ว่า ก็เขียนเป็นข้อ ๆ ไว้ คือไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไปทำอะไร

ประธาน : จะได้นั้นเหมือน ๆ กัน อันนี้ผมคิดว่าวิธีที่จะทำให้แนบเนียนก็คือ ๑. เราอย่าไป interfere เขา ไปสังเกตการณ์ เพื่อเวลาไปผมคิดว่าครู ข นี่ควรจะไปสักหลาย ๆ จุด เพราะความหวังของเราจะอยู่ที่ครู ข ไปอบรมครู ค พอเรารู้ว่ามีข้อบกพร่องหรือมันขาดตกบกพร่องอย่างไร จะได้มา design ว่าเวลาพวกครู ข ไปหาครู ค ต้องเติมอะไรบ้าง จะได้บอกให้กระทรวงมหาดไทยเขาสั่งการไปได้ถึงจะทันต่อเวลา แล้วพอตอนที่ครู ข ไปบอกครู ค จบไปแล้วนี่นะครับ เราแทบจะทำอะไรไม่ได้แล้ว เพราะ ค นี่มันจะลงไปหมู่บ้านละ ๔ คนไปแล้ว เราไม่รู้จะไปติดต่ออย่างไรแล้ว สั่งการได้ยากแล้ว เพราะฉะนั้นต้องดูตรงนี้เพื่อที่จะเอามาหาทางปรับปรุงวิธีการที่จะอบรม ข ไปสู่ ค แล้วก็ถ้าเขาบังเอิญเขามีคำถามและเขาตอบไม่ได้ อย่างนั้นช่วยเขาตอบสุดท้ายถ้าไม่มีอะไรเลย ขอเขาขึ้นไปพูดเพื่อขอบคุณ แล้วก็บอกกับเขาว่าเขาเป็นกำลังสำคัญอะไรต่ออะไร อย่งไรก็แล้วแต่เถอะ แล้วมีอะไรที่เราคิดว่าเราอยากใส่ลงไปเพิ่มเติม เพราะที่เราฟังมาแล้วมันยังขาดตกพร่องก็ทำเป็นว่าฝากเรื่องนี้ให้ช่วยไปเน้นที่อะไรพวกนี้ คือเขาจะได้ไม่เสียหน้า เราก็จะได้ในสิ่งที่เราต้องการ คือหลังจากขอบคุณแล้วก็ทำแต่เพียงแค่นั้น ผมคิดว่าบางที่อาจจะไม่ประดักประเดิด และเราก็จะได้ดังที่เราต้องการด้วย ส่วนจะใช้เวลา ๓๐ นาทีหรือ ๔๕ นาทีอะไรก็สุดแต่ว่ามีเรื่องจะต้องฝากเขาเยอะแค่ไหน

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์ครับ ผมจำได้แล้วครับ พอดีที่อาจารย์พูดนี่มันเป็นเทปครับ เพราะว่าเขามาสัมภาษณ์แล้วมันก่อนที่เมื่อวานนี้เราจะประชุมกัน และเราได้มติว่าเราจะจัดกันเป็นล็อตใหญ่ ๔,๐๐๐ คน ๒,๐๐๐ คน เพราะว่าเดิมทีข้อมูลก็คือเราจะมาจัดที่รัฐสภา ผมก็ยึดตัวแบบเดิมครับ คือวันที่เขามาสัมภาษณ์นี่มันยังไม่ได้ลงเอยว่าเราจะจัดเป็นชุดใหญ่เป็นก้อนใหญ่ ก็ต้องกราบขออภัยด้วยครับ อาจารย์

ประธาน : ผมจั่ว ๆ เจีย ๆ ไม่รู้ รู้แต่ว่ามันเป็นเทป

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ มีข้อสังเกตเมื่อสักครู่นี้ที่อาจารย์นิติพันธุ์พูดบอกว่าผมในอนุกรรมการติดตามก็คุยกันว่า ถ้าเราไป เราน่าจะเป็นในฐานะไม่ใช่ผู้สังเกตการณ์ เป็นคล้าย ๆ ที่ปรึกษา เพราะถ้าไปสังเกตการณ์นี่เขาจะเกร็ง แล้วก็เขาจะรู้สึกที่เราไปจับผิดเขา หรือเปล่า เขาก็จะไม่กล้าพูดอะไรบางอย่าง ผมเกรงเช่นนั้นก็เลยบอกว่าถ้าเราไป ก็อย่างที่ท่านประธานบอกเมื่อสักครู่นี้คล้าย ๆ ว่าเราก็สรุปว่า ขอให้คล้าย ๆ ว่ามีอะไรเพิ่มเติมเราก็บอกเขาไป แต่จริง ๆ ผมว่าถ้าเขาเก็บไม่หมดหรือว่าอะไรต่าง ๆ นี้ เราก็ต้องทำหน้าที่เหมือนกันครับ ต้องแก้ไข สิ่งที่เขาพูดผิดนะครับ ถ้าเราไปในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ ผมว่าเดี๋ยวเขาจะรู้สึกที่เราไปคอยจับผิดเขา แล้วก็มันจะทำให้เขาอึดอัดครับ ไม่สบายใจนะครับ ถ้าเราไปในฐานะเป็นที่ปรึกษา หรือว่าไปให้กำลังใจ เราจะรู้สึกเราจะทำให้เขาอบอุ่นเป็นผ้าห่มให้เขาอีกผืนหนึ่ง เขาจะได้พูดสบาย นะครับ เป็นกันเองแล้วก็ไม่เกร็งนะครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นครับ

ประธาน : คราวที่แล้วที่ไปจัดสรรเวลากับ กกต. อาจารย์ชาติชายเป็นคนไป ใช้ไหม ใครไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมติดอยู่ที่นี้ มีคุณภักเระกับพี่อ้อพรไปครับ

ประธาน : เพราะนี่เขานัดวันพุธที่ ๒๕ เมื่อไร พรุ่งนี้สิ วันนี้วันอังคารใช้ไหม วันนี้วันอะไร ไม่ใช่ เขาจะขอเชิญไปร่วมประชุมเพื่อชี้แจงและกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเวลา การออกเสียงประชามติ

นายภักเระ คำพิทักษ์ : เขาจะนัดรอบสองกระมังครับ ท่านครับ

ประธาน : รอบสอง

นายภักเระ คำพิทักษ์ : เขาจะไปประชุมรอบสองครับ

ประธาน : คราวที่แล้วใครไป

นายภักเระ คำพิทักษ์ : ผมกับพี่อ้อพรครับ

ประธาน : ๑๔.๐๐ นาฬิกา ต้องไปอีกที มีอะไรอีกไหมครับ เชิญครับ

นายสุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับ พอดีตรวจสอบเรื่องของเว็บไซต์ครับ อาจจะมีประเด็นที่เดี๋ยวต้องดำเนินการพอดีมีเว็บไซต์อันหนึ่งคือ cdc.parliament.go.th ซึ่งอันนั้น เป็นอันที่เมื่อสักครู่นี้ ผบ. อรุณเป็นคนดูแลนะครับ แล้วก็เดี๋ยวคงจะไปดูเนื้อหาข้างใน แต่มันมีอีก เว็บไซต์หนึ่งคือ cdc.or.th ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ทางเจ้าหน้าที่เขาเช็กดูแล้วบอกว่า อันนี้เป็นเว็บไซต์ที่ฟังว่า อยู่ภายใต้คณะกรรมการของพีภุมรัตน์ เมื่อสักครู่นี้ผมเรียนถามพีภุมรัตน์แล้ว พีภุมรัตน์บอกว่า

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เว็บไซต์อันนี้เป็นเจ้าหน้าที่ของสถานีวิทยุเป็นคนทำ คราวนี้วันที่เราเอาขึ้นจอบอกครู ก ครู ข ครู ก มันมีทั้ง ๒ ตัว คราวนี้เดี๋ยวผมจะขออนุญาตไปดูว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นจะให้เว็บไซต์ ๒ เว็บไซต์นี้มันเป็นเงาของกันและกัน ก็คือข้อมูลจะต้องตรงกัน เพราะตอนนี้ข้อมูลมันไม่ตรงกัน แต่คนที่ เป็น admin ก็เป็นเจ้าหน้าที่สภาทั้งคู่ แต่เป็นคนละคนกัน แล้วก็เข้าใจว่า communication กันอาจจะไม่มี ตอนนั้นก็เลยกลายเป็นมี ๒ เว็บไซต์ แล้วก็ ๒ เว็บไซต์เป็นเจ้าหน้าที่สภาดูแลทั้งคู่ แต่เนื้อหาไม่เหมือนกัน คือจริง ๆ ไม่ใช่ไม่เหมือนกัน เนื้อหาของ cdc.or.th จะไม่เป็นปัจจุบัน แต่ว่าเนื้อหา ของ cdc.parliament.go.th นี้จะเป็นปัจจุบันมากกว่า เรียนท่านประธาน เรียนกรรมการไว้ว่าผมเองก็เพิ่งรู้เมื่อสักครู่นี้แหละ เดี่ยวคงจะไปดำเนินการ ถ้าเป็นไปได้จะให้มันเป็นเงาของกันและกัน ถ้ามีถูก hack อันหนึ่ง อันหนึ่งก็ยังมีอยู่ และเดี๋ยวลองไปดูเรื่อง security ตรงนี้ต่อก ก็อยากเรียน ตรงนี้ให้ทราบนะครับ อีกอันหนึ่งนิดเดี๋ยวนะครับ คือเมื่อช่วงวันอาทิตย์ผมไปประชุมกับ เขาน่าจะเป็นอดีตผู้บริหารของกระทรวงสาธารณสุข เขาบอกว่า AIS นี้ฟังเขาพูดนะครับ ผมไม่ได้มีเวลาถามเขาละเอียดว่า เขามีช่องทางในการสื่อสารกับ อสม. ทั้งล้านคนนี่ครับ เหมือนใช้ LINE หรือใช้อะไรนี้ครับ ก็ยังคุยกับท่านภักดิ์ไว้ ถ้าเรามีช่องตรงนี้ เขาบอกกรมที่ดูแลคือกรมส่งเสริมสุขภาพ คือถ้าเขามีช่องอย่างนี้ มันส่งไปที่เดียวที่ละล้านคนครับ มันดู very powerful ครับ แล้วก็ทางภาคเอกชนเขาจะมีช่องทางแบบนี้ครับ ซึ่งส่งไปที่หนึ่งมันไปถึงคนได้เยอะมากครับ แล้วก็ข้อความ คือบางที่เราส่งไปใน circle ของเรามีคนอยู่ ๕๐ คน ๑๐๐ คนอย่างนี้ครับ แต่อ้ายนั่นมันส่งที่เป็นหมื่นคน มันสู้กันไม่ค่อยได้ครับ ที่อยากเรียนก็คือว่าท่านอาจจะต้อง explore ดูครับว่าอันนั้นทำได้จริงหรือเปล่า ถ้าทำได้จริงเราจะใช้ประโยชน์มันได้อย่างไรบ้าง เพราะว่าไม่อย่างนั้นมันเหมือนกับมีปืนใหญ่แล้วเรายังใช้หนังสติ๊กยิงอยู่ เราคงชนะยากครับ ถ้ามันส่งที่ได้เป็นเยอะ ๆ อย่างนั้นนะครับ ก็เลยอยากจะเรียนครับ ผมเองก็ไม่แน่ใจ เพราะว่าเพิ่งประชุมกับเขามา แล้วก็ไม่มีเวลา explore ในรายละเอียดสักเท่าไรครับ

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ศุภชัยพูดแล้วผมนึกถึง ชกส. เขาเคยมาคุย ชกส. เขาบอกเขามีช่องอย่างนี้ครับ ที่จะคุยกับทุกคนของเขาและเขาวิ่งเข้าไปที่เกษตรกร เขาบอกมี เขาคุยได้ที่ทั่วประเทศของเขา ถ้าเราจะอาศัยช่องนั้นก็ได้อีก เขาว่าอย่างนั้นนะครับ เดี่ยวผมจะลองไปทำการบ้านดูมาให้ว่าเขาทำได้อย่างไร

ประธาน : เราอาจจะเอามาอบรมเสียก็ได้ หรือถ้าไม่อบรมจะส่งข้อความไปให้เขา ช่วยส่งต่อ แต่ผมคิดว่าถ้าอบรมจะดีกว่า ผมก็ลืมไป ภัทรเคยพูดเรื่องนี้ที่หนึ่งแล้ว และเราก็เลื่อน ๆ กันไป คิดว่าต้องใช้มันทุกช่องทาง แล้วถ้า ชกส. นี้จะยิ่งดี เพราะเขาเป็นเจ้าบุญนายคุณ กับชาวบ้านอยู่แล้ว

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านอาจารย์ถามเรื่องครู ข ไปครู ค ว่า message ควรจะเป็นอะไร ผมว่าอายุนี้อาจสำคัญนะครับ ที่นี้ที่ผ่านมามาตอนที่เราไปคุย ในครู ก นี่นะครับ เรบอกว่ามี ผมก็เปรียบเทียบว่าบ้านมีคาน ๓ คาน หรือว่าเจตีย์ ถ้าว่าทางเหนือ ก็เป็นต้นไม้ ไม้ค้ำต้นไม้ ประเทศไทยเป็นต้นไม้ก็มีไม้ค้ำอยู่ ๓ อันด้วยรัฐธรรมนูญใหม่นี้นะครับ ก็มีเรื่องสิทธิเสรีภาพที่เพิ่มมากขึ้น เรื่องการป้องกันคนโกง แล้วก็เรื่องการปฏิรูป ที่นี้พอลงไป ใน ๓ อย่าง สิทธินี้ก็ให้มากขึ้น แล้วก็ถ้าเป็นครู ก เขาก็อยากรู้ว่ามาตราอะไรอย่างนี้นะครับ เราก็คุย มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๒๑๓ ว่า ถ้าไม่ได้ผลก็ไปร้องศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ อะไรพวกนี้ หลักใหญ่ก็จะมีเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสาธารณสุขที่ให้เขาไปอธิบายให้ฟัง แต่ที่นี้ผมว่าพอ ข ไป ค เขาอาจจะไม่อยากรู้เลขมาตรา มันอาจจะใช้ ๓ หลักนี้ได้อยู่หรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ ก็อาจจะเอา ๓ หลักนี้ แต่เพียงเราใส่รายละเอียดเพิ่มมากขึ้น ที่นี้ท่านอาจารย์พูดถึงเพลงฉ่อย มีตอนครู ก นะครับ เขาลุกขึ้นมาถามผมกับท่านอาจารย์ศุภชัยเหมือนกันว่า ทำไมบอกว่า ๑๔ ปี ในเมื่อเขียน ในนี้ว่า ๑๒ ปี เราก็เลยอธิบายอย่างนี้นะครับว่า ตัวเด็กที่คลานอยู่ ๒ ปี และตรงเด็กที่ยืนเข้าแถว อยู่นี่คือการศึกษาภาคบังคับอีก ๑๒ ปีใช้ไหมครับ การศึกษาภาคบังคับเราเขียนอนุบาล ๑ ถึง ม. ๓ คือ ๑๒ ปี เพราะฉะนั้นเด็กคลานอยู่กับเด็กเข้าแถวนี้มันเลยเป็น ๑๔ ปี ที่นี้ใบนี้เราเขียน ๑๔ ปี

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ใช้คำพูดไม่เหมือนกันนะครับ คือหลักวันนั้นที่ช่วยกัน อธิบายก็คือว่าถ้าการศึกษา ในนิยามคำว่า การศึกษา คืออนุบาลจนกระทั่งถึง ม. ๓ อันนี้ ๑๒ ปี แต่วัยเด็ก เราใช้ว่าการอบรมพัฒนา เพราะเมื่อไรก็ตามถ้าเราไปใช้ก่อนอนุบาลว่าเป็นการศึกษา นักการศึกษา ก็จะบอกว่าไม่ใช่การศึกษา เราก็เลยบอกว่าในแผนพับ ถ้าท่านภัทรดูนี่เราจะเห็นว่า เราจะดูแล เราไม่ได้บอกว่าศึกษา เรบอกจะดูแลรวมทั้งหมด ๑๔ ปี คือศัพท์ที่เราใช้ คือเราจะให้

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

การศึกษาอบรม ๑๔ ปีอย่างนี้ใช้ได้ เพราะว่ามันมีทั้งการศึกษาอบรมแล้วก็พัฒนา เพราะวก่อนหน้านั้น คือถึงแม้ว่าเราอยากจะเรียกว่าการศึกษา พวกนักการศึกษาเขาบอกห้ามเรียกให้เรียกว่าอบรมอะไรอย่างนี้ครับ วันนั้นก็อธิบายไปอย่างนั้น คราวนี้พวกที่เป็นพวกศึกษาเขาก็จะเอาแต่เรื่องศึกษา เรื่องอบรมเขาไม่เอา เขาจะเอาแค่ ๑๒ ปีที่วันนั้นว่าเขาไป

นายภัทร คำพิทักษ์ : คือในแผ่นนี้เราบอกว่า รวมเวลาที่ได้รับการดูแลโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ๑๔ ปี เพราะฉะนั้นเราทำถูกแล้วนะครับเอกสาร ผมจะเล่า เพียงแต่จะบอกว่าเราทำถูกทั้ง ๒ อันแล้ว แต่ว่าเวลาเราอธิบายจะได้อธิบายชาวบ้านถูกนะครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่ที่เขาจ้องที่จะจับผิด คือจ้องจับผิดว่าในรัฐธรรมนูญเองเขียนว่า ๑๒ ปี เขาบอกทำไมไม่เขียนว่าไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ถ้าเขียนว่าไม่ต่ำกว่า ๑๒ ปี เราไปเขียนว่า ๑๒ ปี เขาก็เลยบอกว่าคือจุดอ่อน แม้กระทั่งคน สนช. สปท. เองก็ใช้ตรงนี้มาถามซึ่งคล้าย ๆ เหมือนจับผิดค่ะ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ในรัฐธรรมนูญอยู่หน้า ๙๕ อยู่มาตรา ๒๕๘ นี้ครับ มันไปอยู่ตรงบทปฏิรูป ซึ่งตรงนี้ผมว่า

ประธาน : นั่นแหละตรงนั้น ที่พวกนั้นเขาอ่านไม่เจอ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ครับ เขาอ่านไม่เจอ เขาเลยเจอแค่ ๑๒ ปีครับ
ท่านอาจารย์

ประธาน : เขาถึงกับมันอกมันใจว่าเราบอก ๑๒ ปี ใครถ้าถูกใครถามว่านี่หมอเหวงว่าอย่างนี้ ก็บอกแสดงว่าไม่ได้อ่านจนจบถึงไม่เจอ ถ้าอ่านจนจบแล้วจะเจอว่ามัน ๑๔ ปี โอเคมีอะไรอีกไหมครับ วันนี้ พรุ่งนี้ มะริ่นี้ มะเรื่องนี้จะประชุมกันไหม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : วันศุกร์นัดประชุม ๓-๔ คณะอนุกรรมการอีกครั้งครับ เพราะว่าจะได้วันที่จังหวัดจะอบรมครู ข มาชัดเจนครับ ที่จริงก็จะมาวันพรุ่งนี้แหละ แต่ว่าเราก็ไม่แน่ใจว่ามันจะขาดตกบกพร่องอะไรตรงไหน ก็เลยนัดวันศุกร์ไปเมื่อเช้านะครับ ส่วนว่าวันพรุ่งนี้หรือวันพฤหัสบดีแล้วแต่ท่านประธานนะครับ ทางผมไม่มีอะไรครับ ก็รอประสานไปเรื่อย ๆ ครับ

ประธาน : เชิญ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ การกำหนดคณะที่จะออกไปในวันศุกร์นี้ก็จะใช้แนวท่านประธานนะครับว่า อาจจะมี ๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๔ คน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการที่กำลังประสานกันอยู่ เราจะได้มาทางจังหวัดครับ แต่ก็คำนึงถึงแนวทางที่ท่านประธาน

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

มอบให้ครับ ไม่จำเป็นต้องไปแบ่งเป็น ๙ กลุ่มจังหวัดครับ ก็จะใช้แนวทางนั้น เพียงแต่มัน เหมือนกับมันยังไม่ค่อยพืดกันนะครับ เหมือนกับเรารอจังหวัดเขาอยู่ ซึ่งจะมากำหนดกันได้ อีกทีหนึ่งเมื่อได้เห็นภาพรวมจากจังหวัดไหนมาแล้วครับ รวมทั้งที่ว่า จะเหลื่อมกันอย่างไร เดินทาง ต่อจากจังหวัดหนึ่งไปอีกจังหวัดหนึ่ง ตอนนี้ฟังแล้วก็คงสับสนนิดหน่อย ขออภัยท่านประธานครับ แต่จะใช้แนวทางท่านครับ

ประธาน : จะเริ่มออกแล้วหรือ

นายนครชิต สิงหเสนี : ยังครับ วันจันทร์ครับ

ประธาน : ๓๐ หรือ

นายนครชิต สิงหเสนี : ใช่ครับ คือที่ท่านอาจารย์ชาติชายประสานกับทางรองปลัด มท. ขอให้เลื่อนไปเป็น ๓๐ ถึงวันที่ ๗ ครับ

ประธาน : แล้วเราจะออก

นายนครชิต สิงหเสนี : เราก็จะออกไปตามนั้น แต่ก็ยังไม่แน่ใจอีกครับ เพราะว่า ๓๐ ก็ทราบมาว่าวันจันทร์นี้ทางกระทรวงมหาดไทยเขามีประชุมหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดเขาเป็น ประจำอีกแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นวันจันทร์ก็เหมือนกับหายไป และวันรุ่งขึ้นก็เป็นประชุมของ หน่วยราชการในระดับอำเภออีก ก็เลยสับสนนิด ๆ ครับว่าในที่สุดเขาจะเริ่มอย่างไร วันไหนแน่ครับ ถ้าเขาเริ่มได้ตั้งแต่ต้นสัปดาห์ ปลายสัปดาห์ก็มีความเป็นไปได้ว่าพวกเขาอาจจะ ออกไปได้ ๒ ชุดครับในสัปดาห์เดียว ทั้งหมดก็ขึ้นกับจังหวัดที่เขาบอกว่าเขาจะจัดเมื่อไรครับ ผมเข้าใจถูกใช่ไหมครับ ท่านชาติชาย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เดียววันพรุ่งนี้ มะรืนนี้ก็ชัดเจนนะครับ และเดี๋ยว วันศุกร์เรามาตกลงกันครับว่าจะไปกันได้อย่างไร ตรงไหนนะครับ มันก็อยู่ที่ว่าเราเห็น เพราะว่า เขาก็เปิดโอกาสเหมือนกันว่าพอเราพบแล้ว เราอาจจะเจรจาดูเรื่องกับบางจังหวัดที่เราอยากจะไป ให้เขาปรับวันเวลาได้ เขาก็เปิดช่องให้ นะครับก็แล้วแต่เรา ถ้าเราคิดว่าเราเกรงใจเขา เขามาอย่างไร เราก็ตามเขาไป เพราะว่าเขาขอเลื่อนไปที่หนึ่งแล้ว

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นพรุ่งนี้มาประชุมกันอีกครั้ง และวันพฤหัสบดี วันศุกร์ก็หยุด เราจะได้ดู ที่มาประชุมพรุ่งนี้เพื่อจะได้มาฟังพวกที่ไปมาวันนี้ อยากให้คณะของคุณนครชิตประชุม ตอนเช้า ให้เขามาเล่าให้ฟังตอนเช้า แล้วเพื่อเจอปัญหาอะไรจะได้ช่วยกันคิดอ่าน แล้วบ่ายก็ค่อยมา เล่าให้ที่ประชุมฟังดีไหมครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นาพร ๕/๔

วันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยววันศุกร์อย่างไร
อนุกรรมการ ๔ อนุกรรมการก็ขอประชุมกันด้วยนะครับ

ประธาน : ไม่มีปัญหา

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ครับ เพราะว่าเราจะต้องมีเรื่องเอกสารชัดเจนกันเขา
จะได้บอกกระทรวงมหาดไทยไปเป็น หมายถึงว่าเกือบ final แล้วว่ายืนยันตามนี้ คุณแจ้งให้หน่อย
และวันจันทร์เขาจะได้เดินทางทั่วประเทศได้ครับ

ประธาน : วันจันทร์เราก็มาประชุมกันอีกที จะได้ว่าตารางเป็นอย่างไ

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธาน ผมขออีกนิดเดียวได้ไหมครับ เมื่อสักครู่
พอดีข้อมูลที่ได้มาไม่ถูกอีกแล้วนะครับ cdc.or.th ตอนนี้ที่อนุกรรมการดิจิทัลคือคุณสุรางคณาเป็น
คนช่วยทำขึ้น แล้วก็มีมันน่าจะอยู่ภายใต้การดูแลของทางคุณสุรางคณาซึ่งอยู่ NASDA ถ้าทาง
NASDA เป็นคนดูแล ผมค่อนข้างจะมั่นใจว่ามีมติในเรื่องของ security น่าจะดี เมื่อสักครู่เรียนที่
ภุมรัตน์ไปว่าจะขอประสานเพื่อที่จะเอาข้อมูลที่เรามีตรงนี้ให้ไป shadow อยู่ทีนั้น คือถ้าไป
shadow อยู่ทีนั้น ถ้ามันมีอะไรกับตัวหลัก ตัวที่ shadow ซึ่งมันอยู่ภายใต้ คล้าย ๆ อันนั้นมันอยู่
ค่ายทหาร มันจะมีความมั่นคงมากกว่าของเรา น่าจะช่วยจัดการเรื่องประเด็นเรื่อง security ไปได้
ด้วยครับ คือตอนแรกก็ไม่รู้ว่ามันเป็นอะไรของมันแน่ ตอนที่โอเค ถ้าเช็คแล้วว่ามันอยู่กับ NASDA
ผมคิดว่าเราไม่ค่อยต้องกังวลเรื่อง security สักเท่าไร คือถ้าตัวเขาถูก hack มันก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร
แล้วครับ เขาก็น่าจะป้องกันดีกว่าคนอื่น

ประธาน : โอเคครับ พรุ่งนี้มาประชุมอีกครั้ง หลังจากนั้นค่อยว่ากัน ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข